Mod

Pentateuken

Og frygt og rædsel for jer skal være over alle jordens dyr og alle himmelens fugle, alt hvad der rører sig på jorden, og alle havets fisk; i jeres hånd er de givet. 1 Mosebog 9:2

Efter disse begivenheder kom Herrens ord til Abram i et syn: "Frygt ikke, Abram! Jeg er dit skjold, og din løn er såre stor." 1 Mosebog 15:1

Og Gud hørte drengens stemme, og Guds engel kaldte til Hagar fra himlen og sagde til hende: "Hvad hændte dig, Hagar? Frygt ikke, for Gud har hørt drengens stemme, hvor han er." 1. Mosebog 21:17

Samme nat åbenbarede Herren sig for ham og sagde: "Jeg er din fader Abrahams Gud; frygt ikke, for jeg er med dig og vil velsigne dig og gøre dit afkom talrigt for min tjener Abrahams skyld." 1 Mosebog 26:24

Og det skete på den tredje dag, da de var såre, at to af Jakobs sønner, Simeon og Levi, Dinas brødre, tog hver sit sværd og overfaldt byen modigt og dræbte alle mandkøn. 1 Mosebog 34:25

Og han sagde: "Fred være med jer, frygt ikke! Jeres Gud og jeres fars Gud har givet jer en skat i jeres sække; jeg havde jeres penge." Og han førte Simeon ud til dem. 1 Mosebog 43:23

Og han sagde: "Jeg er Gud, din fars Gud; frygt ikke for at drage ned til Egypten, thi dér vil jeg gøre dig til et stort folk." 1 Mosebog 46:3

Og Josef sagde til dem: "Frygt ikke! Er jeg i Guds sted? Men I tænkte ondt imod mig, men Gud havde det til gode for at lade et stort folk leve, som det ser ud i dag. Frygt derfor ikke! Jeg vil sørge for jer og jeres små børn." Og han trøstede dem og talte venligt til dem. 1 Mosebog 50:19-21

Og Moses sagde til folket: "Frygt ikke, stå stille og se Herrens frelse, som han vil give jer i dag! For som I har set egypterne i dag, skal I aldrig nogensinde se dem igen." 2. Mosebog 14:13

Hvem er som dig, Herre, blandt guderne? Hvem er som dig, herlig i hellighed, frygtindgydende i lovsang, gør undere? Frygt og rædsel skal falde over dem; ved din arms store kraft skal de være tavse som en sten, indtil dit folk drager over, Herre, indtil det folk drager over, som du har vundet. 2. Mosebog 15:11,16

Og du skal udvælge dygtige mænd af hele folket, som frygter Gud, sandfærdige mænd, som hader havesyge, og sætte dem over dem til at være herskere over tusinder, herskere over hundreder, herskere over halvtreds og herskere over ti. 2 Mosebog 18:21

Og Moses sagde til folket: "Frygt ikke, thi Gud er kommet for at sætte jer på prøve, og for at hans frygt må være for jer, så I ikke synder." 2. Mosebog 20:20

Jeg vil sende min frygt foran dig og ødelægge alle de folk, du kommer til, og jeg vil få alle dine fjender til at vende ryggen til dig. 2. Mosebog 23:27

I skal frygte hver sin mor og sin far og holde mine sabbater. Jeg er Herren jeres Gud. Du må ikke forbande en døv eller lægge snublesten for en blind, men du skal frygte din Gud. Jeg er Herren. Du skal rejse dig for den grå hår og ære den gamle mand og frygte din Gud. Jeg er Herren. 3 Mosebog 19:3,14,32

I må derfor ikke undertrykke hinanden, men du skal frygte din Gud, for jeg er Herren jeres Gud. Du må ikke tage rente eller afdrag af ham, men frygt din Gud, for at din bror kan leve hos dig. Du må ikke herske over ham med hårdhed, men du skal frygte din Gud. 3 Mosebog 25:17,36,43

Og jeg vil give fred i landet, og I skal ligge ned, og ingen skal skræmme jer; og jeg vil udrydde de onde dyr af landet, og sværdet skal ikke drage gennem jeres land. 3 Mosebog 26:6

Og hvordan landet er, om det er fedt eller magert, om der er skov i det eller ej. Vær modige og bring noget af landets frugt. Det var de første druers tid. 4 Mosebog 13:20

Gør kun ikke oprør mod Herren, og frygt ikke landets folk, for de er vores brød; deres værn er vendt tilbage fra dem, og Herren er med os; frygt dem ikke. 4 Mosebog 14:9

Og Herren sagde til Moses: "Frygt ham ikke, thi jeg har givet ham og hele hans folk og hans land i din hånd, og du skal gøre med ham, som du gjorde med amoritterkongen Sihon, som boede i Heshbon." 4 Mosebog 21:34

I må ikke gøre forskel på folk i dommen; I skal høre både små og store; I må ikke frygte for menneskers åsyn, for dommen tilhører Gud. Men hvis sagen er for svær for jer, så bring den til mig, så vil jeg høre den. 5 Mosebog 1:17

Se, Herren din Gud har givet landet i din vold; drag op og tag det i besiddelse, som Herren, dine fædres Gud, har sagt til dig; frygt ikke og bliv ikke fortvivlet. Da sagde jeg til jer: Frygt ikke og vær ikke bange for dem. 5 Mosebog 1:21,29

Og byd folket og sig: I skal drage gennem jeres brødre, Esaus sønner, som bor i Se'ir, og de skal frygte jer. Tag jer derfor i agt! I dag vil jeg begynde at lægge frygt og frygt for dig på folkeslagene under hele himlen. Når de hører rygtet om dig, skal de bæve og frygte for dig. Femte Mosebog 2:4,25

Og Herren sagde til mig: Frygt ham ikke, for jeg vil give ham og hele hans folk og hans land i din hånd, og du skal gøre med ham, som du gjorde med amoritterkongen Sihon, som boede i Heshbon. I må ikke frygte dem, for Herren jeres Gud skal kæmpe for jer. Femte Mosebog 3:2,22

Især den dag du stod for Herren din Guds ansigt ved Horeb, da Herren sagde til mig: "Saml folket for mig, så vil jeg lade dem høre mine ord, så de kan lære at frygte mig, alle de dage de lever på jorden, og så de kan belære deres børn." 5. Mosebog 4:10

Gid de havde et sådant hjerte, at de altid ville frygte mig og holde alle mine befalinger, for at det måtte gå dem og deres børn vel til evig tid! 5. Mosebog 5:29

for at du må frygte Herren din Gud og holde alle hans love og befalinger, som jeg pålægger dig, du og din søn og din sønnesøn, alle dit livs dage, og for at dine dage må blive lange. Du skal frygte Herren din Gud og tjene ham og sværge ved hans navn. Og Herren befalede os at holde alle disse love og frygte Herren vor Gud, for at det skulle gå os godt alle dage og holde os i live, som det sker på denne dag. 5 Mosebog 6:2,13,24

Du skal ikke være bange for dem, men husk, hvad Herren din Gud gjorde mod Farao og hele Egypten, de store fristelser, dine øjne så, og tegnene og underene og den stærke hånd og den udstrakte arm, hvormed Herren din Gud førte dig ud. Således skal Herren din Gud gøre mod alle de folk, du frygter. 5. Mosebog 7:18-19

Derfor skal du holde Herren din Guds befalinger, så du vandrer på hans veje og frygter ham. 5 Mosebog 8:6

Og nu, Israel, hvad kræver Herren din Gud af dig andet end at frygte Herren din Gud, at vandre på alle hans veje og at elske ham og at tjene Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl. Du skal frygte Herren din Gud; ham skal du tjene, og ham skal du holde dig til og sværge ved hans navn. 5 Mosebog 10:12,20

Ingen skal kunne stå imod jer, for Herren jeres Gud skal sende frygt og rædsel for jer over hele det land, I betræder, sådan som han har lovet jer. 5 Mosebog 11:25

I skal vandre efter Herren jeres Gud og frygte ham og holde hans befalinger og adlyde hans røst og tjene ham og holde fast ved ham. Og hele Israel skal høre det og frygte og ikke mere gøre nogen af den slags ondskab iblandt jer. 5 Mosebog 13:4,11

Og du skal spise tienden af dit korn, din most og din olie og de førstefødte af dine hjorde og småkvæg for Herren din Gud, på det sted, han udvælger til at lade sit navn bo der, for at du må lære at frygte Herren din Gud altid. 5. Mosebog 13:24

Og hele folket skal høre det og frygte og ikke handle mere i overmod. Og den skal være hos ham, og han skal læse den alle sine levedage, for at han kan lære at frygte Herren sin Gud og holde alle denne lovs ord og disse anvisninger og handle efter dem. 5 Mosebog 17:13,19

Når en profet taler i Herrens navn, og det, han har sagt, ikke går i opfyldelse og ikke går i opfyldelse, så er det ikke Herren, der har talt det, men profeten har talt det i overmod. Du må ikke frygte ham. 5. Mosebog 18:22

Og de, der er tilbage, skal høre det og frygte og ikke mere gøre noget sådant ondt iblandt jer. 5. Mosebog 19:20

Når du drager ud i krig mod dine fjender og ser heste og vogne og et folk, der er større end du, så frygt ikke for dem; for Herren din Gud er med dig, han som førte dig op fra Egypten. Og du skal sige til dem: Hør, Israel, I går i dag i krig mod jeres fjender! Lad ikke jeres hjerte blive modløst, frygt ikke og bæv ikke, og vær ikke rædselsslagne på grund af dem. Og tilsynsmændene skal tale videre til folket og sige: Er der nogen mand, der er frygtsom og modløs? Lad ham gå og vende tilbage til sit hus, for at ikke hans brødres hjerte skal blive modløst ligesom hans eget. 5 Mosebog 20:1,3,8

Og alle folk på jorden skal se, at du er kaldet ved Herrens navn, og de skal frygte dig, hvis du ikke omhyggeligt holder alle denne lovs ord, som er skrevet i denne bog, så du frygter dette herlige og frygtelige navn, Herren din Gud; 5. Mosebog 28:10,58

Vær stærk og modig, frygt ikke og vær ikke bange for dem, for Herren din Gud, han er den, der går med dig; han vil ikke svigte dig og ikke forlade dig. Da kaldte Moses på Josua og sagde til ham for hele Israels påsyn: "Vær stærk og modig, for du skal drage med dette folk til det land, som Herren svor deres fædre at give dem, og du skal lade dem tage det i arv. Og Herren, han er den, der går foran dig, han vil være med dig, han vil ikke svigte dig og ikke forlade dig; frygt ikke og vær ikke forfærdet." Og han gav Josua, Nuns søn, at befale og sagde: "Vær stærk og modig, for du skal føre Israels børn ind i det land, jeg svor dem, og jeg vil være med dig." 5 Mosebog 31:6-8,23

Saml folket sammen, mænd og kvinder og børn og de fremmede, som bor inden dine porte, for at de må høre og lære at frygte Herren jeres Gud og omhyggeligt følge alle denne lovs ord, og for at deres børn, som ikke kender til noget, må høre og lære at frygte Herren jeres Gud, så længe I lever i det land, som I går over Jordan for at tage i besiddelse. 5 Mosebog 31:12-13

Historie

Vær stærk og modig, for du skal udskifte det land, som jeg svor deres fædre at give dem, til arv. Vær kun stærk og meget modig, så du omhyggeligt handler efter hele den lov, som min tjener Moses pålagde dig; vig ikke derfra til

højre eller venstre, for at du kan have lykken med dig, uanset hvor du går. Har jeg ikke pålagt dig det? Vær stærk og modig; frygt ikke, og forfærdes ikke, for Herren din Gud er med dig, uanset hvor du går. Enhver, der sætter sig op imod din befaling og ikke adlyder dine ord i alt, hvad du pålægger ham, skal lide døden; vær kun stærk og modig. Josva 1:6-7,9,18

Og så snart vi hørte disse ting, smeltede vores hjerter, og der var ikke mere mod tilbage i nogen mand på grund af jer; for Herren jeres Gud er Gud i himlen oventil og på jorden nedenunder. Josva 2:11

for at alle jordens folk må kende Herrens hånd, at den er mægtig, for at I må frygte Herren jeres Gud evigt. Josua 4:24

Og Herren sagde til Josua: Frygt ikke, og vær ikke forfærdet! Tag alt krigsfolket med dig, og rejs dig op, drag op til Aj! Se, jeg har givet Ajs konge og hans folk, hans by og hans land i din hånd. Josua 8:1

Og Herren sagde til Josua: "Frygt dem ikke, for jeg har givet dem i din hånd; ingen af dem skal kunne holde stand imod dig." Og Josua sagde til dem: "Frygt ikke og vær ikke forfærdede, vær stærke og modige, for således vil Herren gøre med alle jeres fjender, som I kæmper imod." Josua 10:8,25

Og Herren sagde til Josua: "Frygt ikke for dem, for i morgen omkring denne tid vil jeg overgive dem alle faldne foran Israel. Du skal skære haserne over på deres heste og brænde deres vogne op." Josua 11:6

Vær derfor meget modige, så I holder og gør alt, hvad der står skrevet i Moses' lovbog, så I ikke viger derfra til højre eller venstre; Josva 23:6

Frygt derfor nu Herren og tjen ham i oprigtighed og sandhed, og fjern de guder, som jeres fædre dyrkede på den anden side af Floden og i Ægypten, og tjen Herren! Josua 24:14

Og jeg sagde til jer: Jeg er Herren jeres Gud; frygt ikke amoritternes guder, i hvis land I bor; men I har ikke adlydt min røst. Og Herren sagde til ham: Fred være med dig; frygt ikke, du skal ikke dø. Dommerne 6:10,23

Gå derfor nu hen og udråb for folket og sig: Enhver, der er bange og bange, skal vende tilbage og drage tidligt bort fra Gileads bjerg! Og 22.000 af folket vendte tilbage, og der blev 10.000 tilbage. Dommerne 7:3

Og nu, min datter, frygt ikke; jeg vil gøre for dig alt, hvad du beder om, for hele mit folks by ved, at du er en dydig kvinde. Rut 3:11

Hvis I frygter Herren og tjener ham og adlyder hans røst og ikke gør oprør mod Herrens befaling, så skal både I og den konge, der regerer over jer, blive ved med at følge Herren jeres Gud. Samuel sagde til folket: "Frygt ikke! I har gjort al denne ondskab, men vend jer ikke bort fra Herren, men tjen Herren af hele jeres hjerte. Frygt kun Herren og tjen ham i sandhed af hele jeres hjerte, for se, hvor store ting han har gjort for jer." 1 Samuel 12:14,20,24

Saul frygtede David, fordi Herren var med ham og havde forladt Saul. Da Saul så, at han bar sig meget klogt ad, blev han bange for ham. Saul blev endnu mere bange for David, og Saul blev Davids fjende hele tiden. 1 Samuel 18:12,15,29

Bliv hos mig, frygt ikke, for den, der søger mit liv, søger dit liv, men hos mig skal du være i sikkerhed. 1 Samuel 22:23

Og David sagde til ham: "Hvordan var du ikke bange for at række din hånd ud og ødelægge Herrens salvede?" 2 Samuel 1:14

David sagde til ham: "Frygt ikke, for jeg vil vise dig godhed for din far Jonatans skyld og give dig al din far Sauls jord tilbage, og du skal altid spise ved mit bord." 2 Samuel 9:7

Vær modige, og lad os spille mænd for vores folk og for vor Guds byer, og HERREN gøre, hvad der synes ham godt. 2 Samuel 10:12

Absalom havde befalet sine tjenere: "Læg mærke til, når Amnons hjerte er muntert af vinen, og jeg siger til jer: Slå Amnon ihjel! Så dræb ham! Frygt ikke! Har jeg ikke befalet jer det? Vær modige og tapre!" 2 Samuel 13:28

Og David talte til Herren ordene fra denne sang, den dag Herren udfriede ham af alle hans fjenders hånd og af Sauls hånd. Han sagde: Herren er min klippe, min fæstning og min befrier, min klippes Gud, på ham vil jeg stole, han er mit skjold og min frelses horn, min borg og min tilflugt, min frelser; du frelser mig fra vold. Jeg vil påkalde Herren, som er værdig til at være lovprist, så skal jeg frelses fra mine fjender. Da dødens bølger omringede mig, strømme af ugudelige mænd skræmte mig, dødsrige veer omringede mig, dødens snarer kom over mig. I min nød påkaldte jeg Herren og råbte til min Gud, og han hørte min røst fra sit tempel, og mit råb nåede hans ører. 2 Samuel 22:1-7

Israels Gud sagde, Israels Klippe talte til mig: "Den, der hersker over mennesker, skal være retfærdig og herske i gudsfrygt." 2 Samuel 23:3

så de må frygte dig alle de dage, de lever i det land, du gav vore fædre. Hør du i himlen, hvor du bor, og gør alt, hvad den fremmede råber til dig om, så alle folk på jorden må kende dit navn og frygte dig, ligesom dit folk Israel, og at dette hus, som jeg har bygget, er nævnt over dit navn. 1 Kongebog 8:40,43

Elias sagde til hende: "Frygt ikke, gå hen og gør, som du har sagt; lav mig først en lille kage af den og bring den til mig, og bagefter kan du lave den til dig og din søn." 1 Kongebog 17:3

Da sagde Herrens engel til Elias: "Gå ned med ham, frygt ikke for ham!" Så stod han op og gik ned med ham til kongen. 2 Kongebog 1:15

Og han svarede: "Frygt ikke, for de, der er med os, er flere end de, der er med dem." 2 Kongebog 6:16

Men de blev meget bange og sagde: "Se, to konger holdt ikke stand imod ham; hvordan skal vi da kunne holde stand?" 2 Kongebog 10:4

Da kom en af præsterne, som de havde ført bort fra Samaria, og bosatte sig i Betel. Han lærte dem, hvordan de skulle frygte Herren. Herren havde sluttet en pagt med ham og pålagt dem: "I må ikke frygte andre guder, ikke tilbede dem, ikke dyrke dem eller ofre til dem. Men Herren, som førte jer op fra Egypten med stor kraft og udstrakt arm, ham skal I frygte, og ham skal I tilbede, og til ham skal I ofre. Og de love, forskrifter, loven og budet, som han skrev for jer, skal I omhyggeligt følge for evigt, og I må ikke frygte andre guder. Og den pagt, jeg har sluttet med jer, må I ikke glemme, og I må ikke frygte andre guder. Men Herren jeres Gud skal I frygte, og han skal udfri jer af alle jeres fjenders hånd." 2 Kongebog 17:28,35-39

Og Esajas sagde til dem: "Sådan skal I sige til jeres herre: Så siger Herren: Frygt ikke for de ord, du har hørt, som Assyriens konges tjenere har bespottet mig med. Se, jeg sender et pust over ham, og når han hører et rygte, vender han tilbage til sit land, og jeg lader ham falde for sværdet i sit land." 2 Kongebog 19:6-7

Og Gedalja svor dem og deres mænd og sagde til dem: "Frygt ikke for at være kaldæernes trælle; bliv i landet og tjen Babylons konge, så skal det gå jer vel." 2 Kongebog 25:24

Og Davids ry spredtes til alle lande, og Herren bragte frygt for ham over alle folkeslag. 1 Krønikebog 14:17

Frygt for ham, hele jorden! Jorderig skal stå fast og ikke rokkes. 1 Krønikebog 16:30

Vær modige, og lad os vise tapperhed for vort folk og for vor Guds byer, og lad Herren gøre, hvad der er godt i hans øjne! 1 Krønikebog 19:13

Da skal du have lykken med dig, hvis du omhyggeligt opfylder de love og bud, som Herren pålagde Moses angående Israel: Vær stærk og frimodig, frygt ikke og vær ikke forfærdet. 1 Krønikebog 22:13

Og David sagde til sin søn Salomon: "Vær stærk og modig, og gør det! Frygt ikke og forfærdes ikke, for Gud Herren, min Gud, vil være med dig; han vil ikke svigte dig eller forlade dig, før du har fuldført alt arbejdet med tjenesten i Herrens hus." 1 Krønikebog 28:20

så de må frygte dig og vandre på dine veje, så længe de lever i det land, du gav vore fædre. Så hør du fra himlen, fra din bolig, og gør alt, hvad den fremmede råber til dig om, så alle folk på jorden må kende dit navn og frygte dig, ligesom dit folk Israel, og vide, at dette hus, som jeg har bygget, er nævnt med dit navn. 2 Krønikebog 6:31,33

Og de indtog alle byerne rundt om Gerar, for frygt for Herren kom over dem, og de plyndrede alle byerne, for der var et overordentligt stort bytte i dem. 2 Krønikebog 14:14

Da Asa hørte disse ord og profeten Odeds profeti, tog han mod til sig og fjernede de vederstyggelige afguder fra hele Judas og Benjamins land og fra de byer, han havde indtaget fra Efraims bjergland, og han fornyede Herrens alter, som stod foran Herrens forhal. 2 Krønikebog 15:8

Og frygt for Herren faldt over alle riger i landene rundt om Juda, så de ikke førte krig mod Josafat. 2 Krønikebog 17:10

Lad derfor nu Herrens frygt være over jer; tag jer i agt og gør det, for der er ingen uretfærdighed hos Herren vor Gud, ej heller forskelsbehandling eller modtagelse af gaver. Og han pålagde dem og sagde: "Sådan skal I gøre i Herrens frygt, trofast og med et helt hjerte. Og se, ypperstepræsten Amarja er jer over i alle Herrens anliggender, og Zebadja, Ismaels søn, Judas hus' fyrste, i alle kongens anliggender; og levitterne skal være jeres embedsmænd. Vær modige, og Herren skal være med de gode. 2 Krønikebog 19:7,9,11

Og han sagde: "Hør, hele Juda og I Jerusalems indbyggere og du, kong Joshafat! Så siger Herren til jer: Frygt ikke og forfærdes ikke på grund af denne store mængde, for kampen er ikke jeres, men Guds." 2 Krønikebog 20:15

I behøver ikke at kæmpe i denne kamp; stil jer op, stå stille og se Herrens frelse med jer, Juda og Jerusalem! Frygt ikke og forfærdes ikke; drag ud imod dem i morgen, for Herren vil være med jer. Og Guds frygt kom over alle riger i disse lande, da de havde hørt, at Herren havde kæmpet mod Israels fjender. 2 Krønikebog 20:17,29

Vær stærk og modig, frygt ikke og forfærdes ikke for Assyriens konge og for hele den folkemængde, der er med ham; thi med os er der flere end med ham. 2 Krønikebog 32:7

Rejs dig, for denne sag hører dig til, vi vil også være med dig. Vær ved godt mod og gør det. Ezra 10:4

Herre, jeg bønfalder dig, lad dit øre være opmærksomt på din tjeners bøn og dine tjeneres bøn, som ønsker at frygte dit navn, og lad din tjener i dag lykkes og giv ham barmhjertighed for denne mands øjne, for jeg var kongens mundskænk. Nehemias 1:11

Og jeg så det, og rejste mig og sagde til de adelige, til lederne og til resten af folket: "Frygt ikke for dem! Husk Herren, den store og frygtelige, og kæmp for jeres brødre, jeres sønner og jeres døtre, jeres hustruer og jeres huse." Nehemias 4:14

Jeg sagde også: "Det er ikke godt, hvad I gør. Burde I ikke vandre i frygt for vor Gud på grund af hedningernes, vore fjenders, spot?" Nehemias 5:9

Og i hver provins og i hver by, hvor kongens befaling og dekret kom hen, var der glæde og fryd blandt jøderne, fest og en festdag. Og mange af landets folk vendte sig til jøder, for frygten for jøderne faldt over dem. Ester 8:17

Jøderne samledes i deres byer i alle kong Ahasverus' provinser for at lægge hånd på dem, der søgte dem ulykke, og ingen kunne holde stand imod dem, for frygten for dem var faldet over alle folk. Og alle provinsernes herskere, løjtnanter, stedfortrædere og embedsmænd hjalp jøderne, for frygten for Mordokaj var faldet over dem. Ester 9:2-3

Poesi

Og til mennesket sagde han: Se, frygt for Herren er visdom, og at undgå ondt er forstand. Job 28:28

Derfor frygter mænd ham, han ser ikke på nogen, der er vis af hjertet. Job 37:24

Han spotter frygten og bliver ikke forfærdet, han vender sig ikke fra sværdet. Job 39:22

Der er ingen lige på jorden, han er skabt uden frygt. Job 41:33

Tjen Herren med frygt, og glæd jer med bæven. Salme 2:11

Jeg frygter ikke titusindvis af mennesker, der har stillet sig op imod mig rundt omkring. Rejs dig, Herre, frels mig, min Gud, for du har slået alle mine fjender på kindbenet, du har knust de ugudeliges tænder. Salme 3:6-7

Men jeg vil gå ind i dit hus i din store miskundhed, og i din frygt vil jeg tilbede ved dit hellige tempel. Salme 5:7

Herre, lad dem frygte, så folkene kan erkende, at de kun er mennesker. Sela. Salme 9:20

Der var de i stor frygt, for Gud er i de retfærdiges slægt. Salme 14:5

I hvis øjne en ond person foragtes, men ærer dem, der frygter Herren. Den, der sværger til skade for sig selv og ikke ændrer sin tro. Salme 15:4

Herrens frygt er ren, den varer evigt; Herrens domme er sande, retfærdige tilsammen. Salme 19:9

I, som frygter Herren, pris ham, al Jakobs afkom, ær ham, frygt ham, al Israels afkom! Fra dig skal min lovsang komme i en stor forsamling, jeg vil indfri mine løfter for deres øjne, der frygter ham. Salme 22:23,25

Ja, om jeg end vandrer i dødens skyggedal, frygter jeg intet ondt, for du er med mig, din kæp og din stav trøster mig. Salme 23:4

Herrens hemmelighed er med dem, der frygter ham, og han vil forkynde dem sin pagt. Salme 25:14

(En salme af David.) Herren er mit lys og min frelse, hvem skulle jeg frygte? Herren er mit livs styrke, hvem skulle jeg være bange for? Selv om en hær lejrer sig imod mig, frygter mit hjerte ikke. Selv om krig rejser sig imod mig, har jeg tillid til det. Vent på Herren, vær frimodig, han skal styrke dit hjerte, vent på Herren. Salme 27:1,3,14

Hvor stor er din godhed, som du har gemt til dem, der frygter dig, som du har gjort for dem, der stoler på dig, for menneskenes øjne! Vær frimodige, så skal han styrke jeres hjerte, alle I, som håber på Herren! Salme 31:19,24

Hele jorden skal frygte Herren, alle verdens indbyggere skal frygte ham. Se, Herrens øje er over dem, der frygter ham, over dem, der håber på hans miskundhed. Salme 33:8,18

Herrens engel slår lejr omkring dem, der frygter ham, og udfrier dem. Frygt Herren, I hans hellige, for der er intet mangel for dem, der frygter ham. Kom, I børn, hør mig, jeg vil lære jer Herrens frygt. Salme 34:7,9,11

Gud er vor tilflugt og styrke, en hjælp i nøden, som er nærværende. Derfor frygter vi ikke, om jorden end vakler, om bjergene end rives ned i havets midte, om vandet end bruser og svulmer, om bjergene end bæver ved dets brusen. Sela. Salme 46:1-3

Frygt ikke, når en mand bliver rig, når hans hus' herlighed bliver stor, for når han dør, skal han ikke bære noget med sig, hans herlighed skal ikke følge efter ham. Salme 49:16-17

Når jeg er bange, stoler jeg på dig. Jeg vil prise hans ord, jeg stoler på Gud, jeg frygter ikke, hvad kød kan gøre mig. Jeg stoler på Gud, jeg er ikke bange for, hvad mennesker kan gøre mig. Salme 56:3-4,11

Du har givet et banner til dem, der frygter dig, at det kan løftes op på grund af sandhed. Sela. Salme 60:4

Hør min røst, Gud, i min bøn, bevar mit liv for fjendens frygt! Alle mennesker skal frygte og forkynde Guds værk, for de skal give agt på hans gerninger. Salme 64:1,9

Kom og hør, alle I, som frygter Gud, og jeg vil fortælle, hvad han har gjort for min sjæl. Salme 66:16

Gud velsigne os, og alle jordens ender skal frygte ham. Salme 67:7
De skal frygte dig, så længe sol og måne varer, fra slægt til slægt. Salme 72:5

Sandelig, hans frelse er nær dem, der frygter ham, så herlighed kan bo i vort land. Salme 85:9

Lær mig din vej, Herre, jeg vil vandre i din sandhed, foren mit hjerte til at frygte dit navn. Salme 86:11

Hvem kender din vredes kraft? Din harme er som din frygt. Salme 90:11

Sandelig, han skal redde dig fra fuglefængerens snare, fra den onde pest. Han skal dække dig med sine fjer, og under hans vinger skal du stole; hans sandhed skal være dit skjold og din skærm. Du skal ikke frygte for nattens rædsler, ikke for pilen, der flyver om dagen, ikke for pesten, der vandrer i mørket, ikke for ødelæggelsen, der hærger ved middagstid. Salme 91:3-6

Tilbed Herren i hellig prydelse, frygt for ham, hele jorden! Salme 96:9

Så skal hedningerne frygte Herrens navn, og alle jordens konger din herlighed. Salme 102:15

For som himlen er høj over jorden, så stor er hans nåde mod dem, der frygter ham. Som en fader forbarmer sig over sine børn, forbarmer Herren sig over dem, der frygter ham. Men Herrens nåde varer fra evighed til evighed over dem, der frygter ham, og hans retfærdighed over børnebørn. Salme 103:11,13,17

Ægypten glædede sig, da de drog bort, thi frygt for dem faldt over dem. Salme 105:38

Han giver føde til dem, der frygter ham, han husker altid på sin pagt. Frygt for Herren er begyndelsen til visdom, god forstand har alle, der holder hans befalinger, hans lovprisning varer evigt. Salme 111:5,10

Han frygter ikke for onde tider, hans hjerte er fast, det stoler på Herren. Hans hjerte er fast, han frygter ikke, før han ser sin vilje over sine fjender. Salme 112:7-8

I, som frygter Herren, stol på Herren, han er deres hjælp og deres skjold. Han velsigner dem, der frygter Herren, både små og store. Salme 115:11,13

Lad dem, der frygter Herren, sige: Hans miskundhed varer evigt. Herren er med mig, jeg frygter ikke. Hvad kan et menneske gøre mig? Salme 118:4,6

Stå dit ord fast for din tjener, som er hengiven til din frygt. Vend bort min spot, som jeg frygter, for dine domme er gode. Jeg er en ven med alle dem, der frygter dig, og med dem, der holder dine befalinger. De, der frygter dig, skal glæde sig, når de ser mig, for jeg har håbet på dit ord. Lad dem, der frygter dig, vende sig til mig, og de, der kender dine vidnesbyrd. Mit kød bæver af frygt for dig, og jeg frygter dine domme. Salme 119:38,39,63,74,79,120

Lov Herren, Levis hus, I som frygter Herren, lov Herren! Salme 135:20

Han opfylder deres ønske, der frygter ham, han hører deres råb og frelser dem. Salme 145:19

Herren har behag i dem, der frygter ham, i dem, der håber på hans miskundhed. Salme 147:11

Men den, der lytter til mig, skal bo trygt og være stille for frygt for ondt. Ordsprogene 1:33

Da skal du forstå Herrens frygt og finde kundskab om Gud. Ordsprogene 2:5

Vær ikke vis i dine egne øjne; frygt Herren og hold dig fra det onde. Når du lægger dig, skal du ikke være bange, ja, når du lægger dig, skal din søvn være sød. Frygt ikke for pludselig frygt, ej heller for de ugudeliges ødelæggelse, når den kommer. Ordsprogene 3:7,24-25

Frygt for Herren er at hade ondt; hovmod, arrogance, ond vej og falsk mund hader jeg. Ordsprogene 8:13

Frygt for Herren er visdommens begyndelse, kundskab om de hellige er forstand. Ordsprogene 9:10

Herrens frygt forlænger dage, men de ugudeliges år forkortes. Ordsprogene 10:27

I Herrens frygt er stærk tillid, og hans børn skal finde et tilflugtssted. Herrens frygt er en livets kilde, til at undgå dødens snarer. Ordsprogene 14:26-27

Bedre er lidt med Herrens frygt end store skatte med besvær. Herrens frygt er visdoms tugt, ydmyghed går forud for ære. Ordsprogene 15:16,33

Ved barmhjertighed og sandhed sones skyld, og ved frygt for Herren holder man sig fra det onde. Ordsprogene 16:6

Herrens frygt fører til liv, den, der har den, skal leve tilfreds, han skal ikke blive hjemsøgt af ondt. Ordsprogene 19:23

Ved ydmyghed og frygt for Herren er rigdom, ære og liv. Ordsprogene 22:4

Lad ikke dit hjerte misunde syndere, men vær i Herrens frygt hele dagen lang. Ordsprogene 23:17

Min søn, frygt Herren og kongen, bland dig ikke i dem, der er tilbøjelige til at skifte interesse. Ordsprogene 24:21

De ugudelige flygter, når ingen forfølger dem, men de retfærdige er modige som en løve. Ordsprogene 28:1

Menneskefrygt fører til en snare, men den, der sætter sin lid til Herren, skal blive frelst. Ordsprogene 29:25

Hun frygter ikke sneen for sin husstand, for hele hendes husstand er klædt i skarlagenrødt. Ordsprogene 31:21

Jeg ved, at alt, hvad Gud gør, skal vare evigt; intet kan lægges til, og intet kan tages fra; og Gud gør det, for at man skal frygte for ham. Prædikeren 3:14

For i drømmenes mængde og i ordets mængde er der også mange forskellige forfængeligheder; men frygt Gud. Prædikeren 5:7

Hvem er som den vise, og hvem kender tydningen af en ting? En mands visdom får hans ansigt til at stråle, og hans ansigts mod forvandles. Selv om en synder gør ondt hundrede gange, og hans dage bliver lange, ved jeg dog, at det går dem godt, der frygter Gud, dem, der frygter for hans ansigt. Prædikeren 8:1,12

Lad os høre konklusionen på hele sagen: Frygt Gud og hold hans bud, for det er alt, hvad mennesket skal gøre. Prædikeren 12:13

Profeter

Gå ind i klippen og gem dig i støvet for Herrens frygt og for hans majestæts herlighed. De skal gå ind i klippekløfter og jordhuler for Herrens frygt og for hans majestæts herlighed, når han rejser sig for at forfærde jorden. For at gå ind i klippekløfter og klippetoppe for Herrens frygt og for hans majestæts herlighed, når han rejser sig for at forfærde jorden. Esajas 2:10,19,21

Hold råd, og det skal blive til intet; tal et ord, og det skal ikke stå fast, for Gud er med os. For således talte Herren til mig med stærk hånd og pålagde mig, at jeg ikke skulle vandre på dette folks vej, idet han sagde: "I må ikke sige 'et forbund' til nogen af dem, som dette folk siger 'et forbund' til, frygt ikke for dem og vær ikke bange for dem. Helliggør Hærskarers Herre, han er jeres frygt og rædsel!" Esajas 8:10-13

Derfor siger Herren, Hærskarers HERRE: Mit folk, som bor på Zion, frygt ikke for Assyrien! Han skal slå dig med kæp og løfte sin stav imod dig, som man gør i Ægypten. Om en kort stund hører min vrede op, og min vrede hører op med deres ødelæggelse. Esajas 10:24-25

Og Herrens Ånd skal hvile over ham, visdoms og forstands ånd, råds og styrkes ånd, kundskabs og Herrens frygts ånd. Og han skal give ham en hurtig forståelse i Herrens frygt; han skal ikke dømme efter, hvad hans øjne ser, og ikke irettesætte efter, hvad hans ører hører. Esajas 11:2-3

Se, Gud er min frelse, jeg stoler på ham og frygter ikke, for Herren HERREN er min styrke og min sang, han er blevet min frelse. Esajas 12:2

Herre, du er min Gud, jeg vil ophøje dig, jeg vil prise dit navn, for du har gjort undere, dine råd fra fordums tid er trofasthed og sandhed. For du har gjort en by til en bunke, en befæstet by til ruiner, et palads for fremmede, så det ikke længere er nogen by; det skal aldrig bygges op. Derfor skal det stærke folk ære dig, de frygtindgydende folks by skal frygte dig. Esajas 25:1-3

Men når han ser sine børn, mine hænders værk, i sin midte, skal de hellige mit navn og hellige Jakobs Hellige og frygte Israels Gud. Esajas 29:23

For således har Herren talt til mig: Ligesom løven og den unge løve brøler over sit bytte, når en mængde hyrder samles imod ham, skal han ikke frygte for deres røst og ikke ydmyge sig ved deres larm. Således skal Hærskarers Herre komme ned for at kæmpe for Zions bjerg og for dets høj. Esajas 31:4

Visdom og kundskab skal være din tids fasthed og din frelses styrke; frygt for Herren er hans skat. Esajas 33:6

Sig til de frygtsomme hjerter: Vær stærke, frygt ikke! Se, jeres Gud kommer med hævn, Gud med gengældelse; han kommer og frelser jer. Esajas 35:4

Og Esajas sagde til dem: "Sådan skal I sige til jeres herre: Så siger Herren: Frygt ikke for de ord, du har hørt, som Assyriens konges tjenere har bespottet mig med. Se, jeg sender et pust over ham, og når han hører et rygte, vender han tilbage til sit land, og jeg lader ham falde for sværdet i sit land." Esajas 37:6-7

Zion, du gode budskab, stig op på det høje bjerg! Jerusalem, du gode budskab, løft din røst med kraft, løft den, frygt ikke! Sig til Judas byer: Se, jeres Gud! Esajas 40:9

De hjalp hver sin næste, og hver sagde til sin bror: "Vær frimodig! Frygt ikke, for jeg er med dig, fortvivl ikke, for jeg er din Gud, jeg styrker dig, ja, jeg hjælper dig, ja, jeg støtter dig med min retfærdigheds højre hånd. For jeg, Herren din Gud, holder din højre hånd og siger til dig: Frygt ikke, jeg hjælper dig. Frygt ikke, du orm, Jakob, og I Israels mænd! Jeg hjælper dig, siger Herren, og din forløser er Israels Hellige." Esajas 41:6,10,13-14

Men nu, så siger Herren, som skabte dig, Jakob, og som dannede dig, Israel: Frygt ikke, for jeg har forløst dig, jeg har kaldt dig ved navn, du er min. Frygt ikke, for jeg er med dig. Jeg bringer din afkom fra øst og samler dig fra vest. Esajas 43:1,5

Så siger Herren, som skabte dig og dannede dig fra moders liv, han som hjælper dig: Frygt ikke, Jakob, min tjener, og du, Jesurun, som jeg udvalgte! Frygt ikke, og vær ikke bange! Har jeg ikke fortalt dig det fra dengang og forkyndt det? I er mine vidner. Er der en Gud ved siden af mig? Ja, der er ingen Gud, jeg kender ingen. Esajas 44:2,8

Hør mig, I som kender retfærdighed, I folk, i hvis hjerte min lov er! Frygt ikke menneskers spot, frygt ikke deres spot! For møl skal æde dem som et klæde, orm skal æde dem som uld; men min retfærdighed skal vare evigt, og min frelse fra slægt til slægt. Esajas 51:7-8

Jeg, ja jeg er den, som trøster jer; hvem er du, at du skulle frygte for en mand, der skal dø, og for et menneskebarn, der skal blive som græs? Esajas 51:12

Frygt ikke, for du skal ikke skamme dig, vær ikke til skamme, for du skal ikke blive til skamme, for du skal glemme din ungdoms skam og ikke mere huske din enkestands skændsel. Ved retfærdighed skal du grundfæstes, du skal være langt fra undertrykkelse, for du skal ikke frygte, og fra rædsel, for den skal ikke komme dig nær. Esajas 54:4,14

Hvem har du frygtet eller frygtet, siden du har løjet og ikke husket mig eller lagt det på hjerte? Har jeg ikke tiet fra fordums tid, og du ikke frygter mig? Esajas 57:11

Så skal de frygte Herrens navn fra vest, hans herlighed fra solopgangen. Når fjenden kommer som en strøm, skal Herrens Ånd rejse et banner imod ham. Esajas 59:19

Frygt ikke for dem, for jeg er med dig for at udfri dig, siger Herren. Jeremias 1:8

De er oprejste som palmetræet, men taler ikke; de må bæres, for de kan ikke gå. Frygt ikke for dem, for de kan ikke gøre ondt, og det er heller ikke i dem at gøre godt. Hvem skulle ikke frygte dig, du folkeslags konge? Thi dig tilhører det, for blandt alle folkenes vise mænd og i alle deres riger er ingen som dig. Jeremias 10:5,7

Og jeg vil sætte hyrder over dem, som skal vogte dem, og de skal ikke mere frygte eller forfærdes, og de skal ikke mangle noget, siger Herren. Jeremias 23:4

Frygt derfor ikke, min tjener Jakob, siger Herren, og vær ikke forfærdet, Israel! For se, jeg frelser dig fra det fjerne og dit afkom fra deres fangenskabs land. Jakob skal vende tilbage og finde ro og være stille, og ingen skal skræmme ham. Jeremias 30:10

Og jeg vil give dem ét hjerte og én vej, så de skal frygte mig for evigt, til deres bedste og deres børn efter dem. Og jeg vil slutte en evig pagt med dem, at jeg ikke vil vende mig fra dem og gøre dem godt, men jeg vil give min frygt i deres hjerter, så de ikke skal vige fra mig. Jeremias 32:39-40

Men jeg vil udfri dig på den dag, siger Herren, og du skal ikke gives i hånden på de mænd, du frygter. Jeremias 39:17

Frygt ikke for Babylons konge, som I frygter, frygt ikke for ham, siger Herren, for jeg er med jer for at frelse jer og udfri jer af hans hånd. Jeremias 42:11

Men frygt ikke, min tjener Jakob, og vær ikke forfærdet, Israel! For se, jeg frelser dig fra det fjerne og dit afkom fra deres fangenskabs land. Jakob skal vende tilbage og finde ro og tryghed, og ingen skal skræmme ham. Frygt ikke, min tjener Jakob, siger Herren, for jeg er med dig, for jeg vil gøre ende på alle de folk, hvortil jeg har drevet dig hen. Men jeg vil ikke gøre ende på dig, men tugte dig med rette, men jeg vil ikke lade dig være helt ustraffet. Jeremias 46:27-28

Og du, menneskesøn, frygt ikke for dem, og vær ikke bange for deres ord, selvom du har torne og tidsler hos dig, og du bor blandt skorpioner; frygt ikke for deres ord, og vær ikke forfærdet ved deres øjne, selvom de er en genstridig slægt. Ezekiel 2:6

Som adamant, hårdere end flint, har jeg gjort din pande; frygt dem ikke, og forfærdes ikke ved deres øjne, for de er et oprørsk slægt. Ezekiel 3:9

Så siger den Herre HERREN: Jeg vil tilintetgøre afgudsbillederne og udrydde deres billeder i Nof, og der skal ikke mere være nogen fyrste i Egyptens land, og jeg vil indgyde frygt i Egyptens land. Ezekiel 30:13

Og de skal ikke mere være et bytte for hedningerne, og landets dyr skal ikke fortære dem; men de skal bo trygt, og ingen skal skræmme dem. Ezekiel 34:28

Derefter skal de bære deres skam og alle de overtrædelser, de har begået mod mig, mens de boede trygt i deres land, og ingen skræmte dem. Ezekiel 39:26

Jeg udsteder en befaling om, at man i hele mit riges herredømme skal bæve og frygte for Daniels Gud, for han er den levende Gud og fastholder evigt, og hans rige skal ikke ødelægges, og hans herredømme skal vare til enden. Daniel 6:26

Da sagde han til mig: "Frygt ikke, Daniel! For fra den første dag du vendte dit hjerte til at forstå og tugte dig selv for din Gud, er dine ord blevet hørt, og jeg er kommet for dine ords skyld." Og han sagde: "Frygt ikke, du højt elskede mand! Fred være med dig, vær stærk, ja, vær stærk!" Da han talte til mig, blev jeg styrket og sagde: "Lad min herre tale, for du har styrket mig." Daniel 10:12,19

Derefter skal Israels børn vende om og søge Herren deres Gud og David deres konge, og de skal frygte Herren og hans godhed i de sidste dage. Hoseas 3:5

Frygt ikke, du land, vær glad og jubl, for Herren gør store ting. Frygt ikke, I markens dyr, for ørkenens græsgange spirer, for træet bærer sin frugt, figentræet og vinstokken giver deres kraft. Joel 2:21-22

Og han sagde til dem: "Jeg er hebræer, og jeg frygter Herren, himmelens Gud, som har skabt havet og det tørre land." Jonas 1:9

Men de skal sidde hver under sin vinstok og sit figentræ, og ingen skal forskrække dem; for Hærskarernes Herres mund har talt. Mika 4:4

De skal slikke støvet som en slange, de skal skride frem af deres huler som jordens orme; de skal frygte for Herren vor Gud og frygte for dig. Mika 7:17

Herre, jeg hørte din tale og frygtede; Herre, giv dit værk nyt liv midt i årene, gør det kendt midt i årene; husk din barmhjertighed i vrede. Habakk 3:2

Israels rest skal ikke gøre uret og ikke tale løgne, og der skal ikke findes en svigefuld tunge i deres mund; for de skal græsse og ligge, og ingen skal skræmme dem. På den dag skal der siges til Jerusalem: Frygt ikke, og til Zion: Lad ikke dine hænder være slappe. Zefanias 3:13,16

Da adlød Zerubbabel, Sjealtiels søn, og ypperstepræsten Josua, Josadaks søn, og hele resten af folket Herren deres Guds røst og profeten Haggajs ord, sådan som Herren deres Gud havde sendt ham, og folket frygtede for Herren. Haggaj 1:12

Efter det ord, jeg sluttede en pagt med jer, da I drog ud af Egypten, således forbliver min ånd iblandt jer; frygt ikke. Haggaj 2:5

Og det skal ske, at ligesom I var en forbandelse blandt hedningerne, Judas hus og Israels hus, således vil jeg frelse jer, og I skal være en velsignelse; frygt ikke, men lad jeres hænder være stærke. Således har jeg atter i disse dage tænkt mig at gøre vel mod Jerusalem og Judas hus; frygt ikke! Zakarias 8:13,15

En søn ærer sin far, og en tjener sin herre. Er jeg da far, hvor er min ære? Og er jeg herre, hvor er min frygt? siger Hærskarernes Herre til jer, præster, som foragter mit navn. Og I siger: Hvormed har vi foragtet dit navn? Malakias 1:6

Min pagt med ham var liv og fred, og jeg gav ham dem til den frygt, hvormed han frygtede mig og frygtede for mit navn. Malakias 2:5

Men for jer, som frygter mit navn, skal retfærdighedens sol opstå med lægedom under sine vinger, og I skal gå ud og vokse op som kalve på stalden. Malakias 4:2

Evangelierne

Men mens han tænkte over dette, se, da viste Herrens engel sig for ham i en drøm og sagde: "Josef, Davids søn, frygt ikke for at tage Maria, din hustru, til dig; for det, som er undfanget i hende, er af Helligånden." Matthæus 1:20

Og han siger til dem: »Hvorfor er I bange, I lidettroende?« Så stod han op og truede vindene og havet, og der blev blikstille. Matthæus 8:26

Frygt derfor ikke dem, for der er intet skjult, som ikke skal åbenbares, og skjult, som ikke skal blive kendt. Og frygt ikke dem, som slår legemet ihjel, men ikke kan slå sjælen ihjel, men frygt hellere ham, som kan ødelægge både sjæl og legeme i helvede. Frygt derfor ikke, I er mere værd end mange spurve. Matthæus 10:26,28,31

Og i den fjerde nattevagt kom Jesus til dem, gående på søen. Og da disciplene så ham gå på søen, blev de forfærdede og sagde: "Det er en ånd!" og de skreg af frygt. Men straks talte Jesus til dem og sagde: "Vær ved godt mod, det er mig, frygt ikke!" Matthæus 14:25-27

Mens han endnu talte, se, da overskyggede en lysende sky dem, og se, en stemme fra skyen sagde: "Denne er min elskede søn, i hvem jeg har velbehag; hør ham!" Da disciplene hørte det, faldt de ned på deres ansigt og blev meget bange. Og Jesus kom hen og rørte ved dem og sagde: "Stå op, og vær ikke bange!" Matthæus 17:5-7

Og englen svarede kvinderne: "Frygt ikke, for jeg ved, at I leder efter Jesus, som var korsfæstet." Og de gik hurtigt bort fra graven med frygt og stor glæde og løb hen for at bringe hans disciple besked. Da sagde Jesus til dem: "Frygt ikke! Gå hen og sig til mine brødre, at de skal gå til Galilæa, og der skal de se mig." Matthæus 28:5,8,10

Og han sagde til dem: "Hvorfor er I så bange? Hvordan kan det være, at I ikke har tro?" Markus 4:40

Mens han endnu talte, kom der nogle fra synagogeforstanderens hus og sagde: "Din datter er død, hvorfor ubehager du Mesteren længere?" Så snart Jesus hørte det ord, der blev sagt, sagde han til synagogeforstanderen: "Frygt ikke, tro kun." Markus 5:35-36

For de så ham alle og blev forfærdede. Og straks talte han til dem og sagde til dem: "Vær frimodige! Det er mig, frygt ikke!" Markus 6:50

Josef fra Arimatæa, en æret rådgiver, som også ventede på Guds rige, kom og gik frimodigt ind til Pilatus og bad om Jesu legeme. Markus 15:43

Men englen sagde til ham: »Frygt ikke, Zakarias, for din bøn er hørt, og din hustru Elisabeth skal føde dig en søn, og du skal give ham navnet Johannes.« Og englen sagde til hende: »Frygt ikke, Maria, for du har fundet nåde hos Gud.« Lukas 1:13,30

Og englen sagde til dem: "Frygt ikke, for se, jeg forkynder jer en stor glæde, som skal være for hele folket." Lukas 2:10

Ligeså var det med Jakob og Johannes, Zebedæus' sønner, som var Simons kammerater. Jesus sagde til Simon: "Frygt ikke, fra nu af skal du fange mennesker." De blev alle forbløffede og priste Gud, og de blev fyldt med frygt og sagde: "Vi har set mærkelige ting i dag." Lukas 5:10,26

Og alle blev frygtet, og de priste Gud og sagde: "En stor profet er opstået iblandt os, og at Gud har besøgt sit folk." Lukas 7:16

Og han sagde til dem: "Hvor er jeres tro?" Og de blev bange og undrede sig og sagde til hinanden: "Hvad er han dog for en mand! Han befaler jo selv vinde og vand, og de adlyder ham." Lukas 8:25

Men da Jesus hørte det, svarede han ham og sagde: "Frygt ikke; tro blot, så skal hun blive frelst." Lukas 8:50

Og jeg siger jer, mine venner: Frygt ikke for dem, der slår legemet ihjel og derefter ikke kan gøre mere. Men jeg vil vise jer, hvem I skal frygte: Frygt ham, som, efter at han har slået ihjel, har magt til at kaste i helvede. Ja, jeg siger jer: Frygt ham! Men selv hårene på jeres hoved er alle talte. Frygt derfor ikke, I er mere værd end mange spurve. Frygt ikke, du lille hjord, for det er jeres Faders velbehag at give jer riget. Lukas 12:4-5,7,32

Da de havde roet omkring femogtyve eller tredive stadier, så de Jesus gå på søen og nærme sig båden, og de blev bange. Men han sagde til dem: "Det er mig, frygt ikke!" Johannes 6:19-20

Men se, han taler frimodigt, og de siger ham ingenting. Ved rådsherrerne virkelig, at han er Kristus? Johannes 7:26

Frygt ikke, Zions datter! Se, din konge kommer, siddende på et æselføl. Johannes 12:15

Fred efterlader jeg jer, min fred giver jeg jer. Jeg giver jer ikke, som verden giver. Jeres hjerte forfærdes ikke, og det skal ikke frygte. Johannes 14:27

Apostlenes Gerninger

Og frygt kom over hver sjæl, og mange undere og tegn blev gjort ved apostlene. Apostlenes Gerninger 2:43

Da de så Peters og Johannes' frimodighed og forstod, at de var ulærde og uvidende mænd, undrede de sig og kendte dem, som om de havde været med Jesus. Og nu, Herre, se deres trusler, og giv dine tjenere at tale dit ord med al frimodighed. Og da de havde bedt, rystede stedet, hvor de var forsamlet, og de blev alle fyldt med Helligånden, og de talte Guds ord med frimodighed. Apostlenes Gerninger 4:13,29,31

Da Ananias hørte disse ord, faldt han om og udåndede, og stor frygt kom over alle dem, der hørte dette. Og stor frygt kom over hele menigheden og over alle dem, der hørte dette. Apostlenes Gerninger 5:5,11

Men Barnabas tog ham og bragte ham til apostlene og fortalte dem, hvordan han havde set Herren på vejen, og at han havde talt til ham, og hvordan han frimodigt havde prædiket i Jesu navn i Damaskus. Og han talte frimodigt i Herren Jesu navn og diskuterede med grækerne; men de forsøgte at slå ham ihjel. Da fik menighederne ro i hele Judæa, Galilæa og Samaria, og de blev opbyggede, og de vandrede i Herrens frygt og i Helligåndens trøst og voksede i antal. Apostlenes Gerninger 9:27,29,31

Da stod Paulus op, vinkede med hånden og sagde: »Israelitiske mænd og I, som frygter Gud, hør!« Paulus og Barnabas tog da mod og sagde: »Det var nødvendigt, at Guds ord først skulle tales til jer; men da I afviser det og mener jer selv ikke værdige til det evige liv, se, så vender vi os til hedningerne.« Apostlenes Gerninger 13:16,46

De opholdt sig derfor i lang tid og talte frimodigt i Herren, som vidnede om hans nådes ord og lod tegn og undere ske ved deres hænder. Apostlenes Gerninger 14:3

Da sagde Herren til Paulus om natten i et syn: "Frygt ikke, men tal og ti ikke, for jeg er med dig, og ingen skal gribe dig for at gøre dig ondt, for jeg har et stort folk i denne by." Apostlenes Gerninger 18:9-10

Og han begyndte at tale frimodigt i synagogen. Da Akvila og Priskilla havde hørt ham, tog de ham til sig og forklarede ham Guds vej fyldestgørende. Apostlenes Gerninger 18:26

Og han gik ind i synagogen og talte frimodigt i tre måneder, idet han diskuterede og overbeviste om det, der angik Guds rige. Og dette blev kendt for alle jøder og grækere, som boede i Efesus, og frygt faldt over dem alle, og Herren Jesu navn blev ophøjet. Apostlenes Gerninger 19:8,17

og sagde: "Frygt ikke, Paulus; du skal føres frem for kejseren; og se, Gud har givet dig alle dem, som sejler med dig." Apostlenes Gerninger 27:24

Og derfra, da brødrene hørte om os, kom de os i møde helt til Appii Forum og De Tre Kroer. Da Paulus så dem, takkede han Gud og fattede mod. Apostlenes Gerninger 28:15

Breve

Men Esajas siger med stor frimodighed: »Jeg blev fundet af dem, der ikke søgte mig, jeg blev åbenbaret for dem, der ikke spurgte efter mig.« Romerne 10:20

Vel; på grund af vantro blev de brudt af, men du står fast ved tro. Vær ikke hovmodig, men frygt. Romerne 11:20

For herskere er ikke en skræk for gode gerninger, men for onde. Vil du da ikke være bange for magten? Gør det gode, så skal du få ros af den. For han er Guds tjener for dig til det gode. Men gør du det onde, så frygt; for han bærer ikke sværdet forgæves. For han er Guds tjener, en hævner til at udøve vrede over den, der gør ondt. Giv

derfor alle, hvad de har ret til: skat, som skat tilkommer, told, som told tilkommer, frygt, som frygt tilkommer, ære, som ære tilkommer. Romerne 13:3-4,7

Alligevel, brødre, har jeg skrevet til jer med des mere frimodighed, på en eller anden måde, for at minde jer om den nåde, som Gud har givet mig. Romerne 15:15

Når Timotheus kommer, så sørg for, at han kan være hos jer uden frygt, for han arbejder i Herrens gerning, ligesom jeg. 1 Korintherbrev 16:10

Da vi derfor har disse løfter, mine kære, så lad os rense os fra al urenhed på kød og ånd og fuldende vores hellighed i frygt for Gud. Jeg har stor frimodighed over for jer, og jeg roser jer meget. Jeg er fuld af trøst, og jeg glæder mig over al vor trængsel. 2 Korintherbrev 7:1,4

Jeg, Paulus, formaner jer selv ved Kristi sagtmodighed og mildhed. Når jeg er nærværende, er jeg ringe iblandt jer, men fraværende er jeg frimodig over for jer. Men jeg formaner jer om ikke at være frimodig, når jeg er nærværende, med den tillid, som jeg mener at være frimodig med over for nogle, der mener, at vi lever efter kødet. 2 Korintherbrev 10:1-2

Jeg taler som en bebrejdelse, som om vi var svage. Men hvor nogen er frimodig - jeg taler i tåbelighed - er jeg også frimodig. 2 Korintherbrev 11:21

I ham har vi frimodighed og adgang med tillid ved troen på ham. Efeserbrevet 3:12

Underordn jer hinanden i Gudsfrygt. Efeserbrevet 5:21

Tjenere, vær lydige mod jeres herrer efter kødet, med frygt og bæven, i jeres hjertes enfold, som mod Kristus; Efeserbrevet 6:5

og for mig, at jeg må få given ord, så jeg frimodigt kan oplade min mund og forkynde evangeliets hemmelighed, for hvilken jeg er sendebud i lænker, for at jeg må tale frimodigt, som jeg bør tale. Efeserbrevet 6:19-20

Og mange af brødrene i Herren, som har fået tillid til mine lænker, har fået endnu mere mod til at tale ordet uden frygt. Filipperbrevet 1:14

efter min inderlige forventning og mit håb om, at jeg i intet skal blive til skamme, men at Kristus med al frimodighed, som altid, således også nu skal forherliges i mit legeme, enten det sker ved liv eller ved død. Filipperbrevet 1:20

Derfor, mine elskede, ligesom I altid har været lydige, så arbejd på jeres egen frelse med frygt og bæven, ikke alene i min nærvær, men nu meget mere i min fravær. Filipperbrevet 2:12

For de, der har brugt diakonembedet på en god måde, vinder sig en god stilling og stor frimodighed i troen på Kristus Jesus. 1 Timoteus 3:13

For Gud har ikke givet os fejhedens ånd, men kraftens og kærlighedens og besindighedens ånd. 2 Timoteus 1:7

Men selv efter at vi forud havde lidt og blev skamfuldt behandlet i Filippi, som I ved, viste vi mod i vor Gud til at forkynde Guds evangelium for jer under megen strid. 1 Thessalonikerbrev 2:2

Derfor, selvom jeg i Kristus kunne have den største frimodighed til at pålægge dig det, som er passende, så beder jeg dig dog hellere for kærlighedens skyld, da jeg er en sådan som Paulus den gamle og nu også en Jesu Kristi fange. Filemon 1:8-9

Eftersom børnene har del i kød og blod, fik også han del i det, for at han ved døden kunne gøre den til intet, som havde dødens magt, det vil sige Djævelen, og befri dem, som af frygt for døden hele deres liv havde været trælle. Hebræerbrevet 2:14-15

Lad os derfor frimodigt træde frem for nådens trone, for at vi kan finde barmhjertighed og finde nåde til hjælp i rette tid. Hebræerbrevet 4:16

da vi derfor, brødre, har frimodighed til at gå ind i helligdommen ved Jesu blod ad den nye og levende vej, som han har indviet for os gennem forhænget, det vil sige, sit kød, Hebræerne 10:19-20

Det er frygteligt at falde i den levende Guds hænder. Hebræerne 10:31

Ved tro byggede Noa, da Gud havde advaret ham om ting, der endnu ikke var set, en ark til frelse for sit hus. Ved den fordømte han verden og blev arving til den retfærdighed, som kommer af tro. Ved tro blev Moses, da han var født, skjult i tre måneder af sine forældre, fordi de så, at han var et kækt barn, og de frygtede ikke for kongens befaling. Hebræerbrevet 11:7,23

Da vi derfor modtager et urokkeligt rige, lad os vise nåde, hvorved vi kan tjene Gud på en behagelig måde med ærbødighed og gudsfrygt. Hebræerbrevet 12:28

Lad jeres omgang være uden havesyge, og vær tilfredse med det, I har, for han har sagt: "Jeg vil aldrig slippe dig eller svigte dig." Så kan vi frimodigt sige: "Herren er min hjælper, jeg frygter ikke, hvad et menneske skal gøre mig." Hebræerbrevet 13:5-6

Ær alle mennesker. Elsk broderskabet. Frygt Gud. Ær kongen. Tjenere, vær jeres herrer underdanige med al frygt, ikke blot de gode og sagtmodige, men også de genstridige. 1 Peter 2:17-18

Ligesom Sara adlød Abraham og kaldte ham herre, hvis døtre I er, når I gør det gode og ikke frygter nogen form for forfærdelse. Men hvis I lider for retfærdigheds skyld, er I lykkelige. Frygt ikke for dem, og forfærdes ikke. Helliggør ikke Gud Herren i jeres hjerter. Vær altid rede til at svare enhver, der kræver jer til regnskab for det håb, som er i jer, med sagtmodighed og frygt. 1 Peter 3:6,14-15

Deri er kærligheden fuldkommen, for at vi kan have frimodighed på dommens dag. For ligesom han er, er vi også i denne verden. Frygt er ikke i kærligheden, men den fuldkomne kærlighed driver frygten ud. For frygten har pinsler. Den, der frygter, er ikke fuldkommen i kærligheden. 1 Johannes 4:17-18

Åbenbaring

Og da jeg så ham, faldt jeg ned for hans fødder som død. Og han lagde sin højre hånd på mig og sagde til mig: Frygt ikke; jeg er den første og den sidste. Åbenbaringen 1:17

Frygt ikke for det, du skal lide; se, Djævelen skal kaste nogle af jer i fængsel, for at I skal fristes, og I skal have trængsel i ti dage. Vær tro indtil døden, og jeg vil give dig livets krone. Åbenbaringen 2:10

Og folkeslagene blev vrede, og din vrede er kommet, og tiden er inde, da de døde skal dømmes, og da du skal give dine tjenere, profeterne, og de hellige og dem, der frygter dit navn, små og store, belønning, og da du skal ødelægge dem, som ødelægger jorden. Åbenbaringen 11:18

og sagde med høj røst: "Frygt Gud og giv ham ære, for hans doms time er kommet, og tilbed ham, som har skabt himlen og jorden og havet og vandkilderne." Åbenbaringen 14:7

Hvem skal ikke frygte dig, Herre, og ære dit navn? For du alene er hellig, for alle folkeslag skal komme og tilbede for dit åsyn, for dine domme er blevet åbenbaret. Åbenbaringen 15:4

Og en stemme kom ud fra tronen og sagde: "Pris vor Gud, alle I hans tjenere, og I, som frygter ham, både små og store!" Åbenbaringen 19:5

Apokryfe skrifter

Frygt ikke, du børnenes moder, for jeg har udvalgt dig, siger Herren. 2 Esra 2:17

Og derfor, når det taler, så vær ikke bange, for ordet hører til enden, og jordens grundvold er forstået. 2 Esra 6:15

For din stemme er hørt for den Højeste, for den Mægtige har set din retfærdige gerning, han har også set din kyskhed, som du har haft lige siden din ungdom. Og derfor har han sendt mig for at vise dig alt dette og for at sige til dig: Vær ved godt mod og frygt ikke. 2 Esra 6:32-33

Hvis tjeneste er fortrolig med vind og ild; hvis ord er sandt og ordene uforanderlige; hvis befaling er stærk og forordningen frygtindgydende; 2 Esra 8:22

Hold derfor din sorg for dig selv, og bær med godt mod det, der er hændt dig. Og frygt derfor ikke, lad ikke dit hjerte blive forfærdet, men gå ind og se bygningens skønhed og storhed, så meget som dine øjne kan se. 2 Esra 10:15,55

Se, tal de profetiske ord for mit folks ører, som jeg vil lægge i din mund, siger Herren: Og lad dem blive skrevet på papir, for de er trofaste og sande. Frygt ikke de indbildte tanker imod dig, lad ikke deres vantro forurolige dig, som taler imod dig. For alle de troløse skal dø i deres troløshed. 2 Esra 15:1-4

Se, Gud selv er dommeren, frygt ham: hold op med dine synder og glem dine misgerninger, så du ikke mere blander dig i dem for evigt: således skal Gud lede dig frem og udfri dig fra al trængsel. 2 Esra 16:67

Frygt ikke, tvivl ikke, for Gud er jeres vejleder og vejlederen for dem, der holder mine befalinger og forskrifter, siger Gud Herren: Lad ikke jeres synder tynge jer, og lad ikke jeres misgerninger rejse sig. 2 Esra 16:75-76

Hvis du har overflod, så giv almisse i overensstemmelse hermed; hvis du kun har lidt, så vær ikke bange for at give i overensstemmelse med den smule. Og frygt ikke, min søn, at vi er blevet fattige, for du har megen rigdom, hvis du frygter Gud og holder dig fra al synd og gør, hvad der er velbehageligt for ham. Tobit 4:8,21

Og Djævelen skal lugte det og flygte væk og aldrig komme igen. Men når du kommer til hende, så rejs jer begge og bed til Gud, som er barmhjertig, som vil forbarme sig over jer og frelse jer. Frygt ikke, for hun er dig bestemt fra begyndelsen, og du skal bevare hende, og hun skal gå med dig. Og jeg tror, hun skal føde dig børn. Da Tobias hørte disse ting, elskede han hende, og hans hjerte blev fuldstændig knyttet til hende. Tobit 6:17

Men han sagde til dem: "Frygt ikke, for det skal gå jer godt; pris derfor Gud!" Tobit 12:17

Og han var otte og halvtreds år gammel, da han mistede sit syn, som han fik tilbage efter otte år. Han gav almisser og voksede i frygt for Gud Herren og priste ham. Alle folkeslag skal vende om og frygte Gud Herren oprigtigt og begrave deres afguder. Tobit 14:2,6

Da sagde Ozias til dem: "Brødre, vær ved godt mod, lad os endnu holde ud i fem dage, i hvilken tid Herren vor Gud kan vende sin barmhjertighed mod os; for han vil ikke svigte os helt." Judith 7:30

Perserne bævede ved hendes dristighed, og mederne var forfærdede ved hendes hårdhed. For bjergene skal flyttes fra deres grundvold af vandet, klipperne skal smelte som voks for din åsyn; dog er du barmhjertig mod dem, der frygter dig. Og der var ingen, der skræmte Israels børn mere i Judits dage og heller ikke længe efter hendes død. Judith 16:10,15,25

Husk, Herre, at du må gøre dig kendt i vor nøds stund, og giv mig frimodighed, du folkenes konge og al magts Herre. O du mægtige Gud over alle, hør de forladtes røst og befri os fra de ondes hænder og befri mig fra min frygt. Tilføjelser til Ester 14:12,19

Da skal den retfærdige mand stå med stor frimodighed foran dem, der har plaget ham, og ikke regne sine gerninger. Salomons visdom 5:1

For han, som er Herre over alt, skal ikke frygte nogens person, og han skal ikke ærefrygte nogens storhed; for han har skabt både små og store og har omsorg for alle. Salomons Visdom 6:7

For når folk ikke vil tro, at du har al din magt, viser du din styrke, og blandt dem, der kender den, gør du deres frimodighed åbenbar. Salomons visdom 12:17

For frygt er intet andet end et forræderi mod den hjælp, som fornuften tilbyder. Salomons visdom 17:12

Herrens frygt er ære og herlighed og glæde og en glædens krone. Herrens frygt gør et muntert hjerte og giver glæde og glæde og et langt liv. At frygte Herren er begyndelsen til visdom, og den blev skabt med de troende i moders liv. At frygte Herren er visdommens fylde og mætter menneskene med sine frugter. Herrens frygt er en visdommens krone, der får fred og fuldkommen sundhed til at blomstre; begge dele er Guds gaver, og den forøger glæden hos dem, der elsker ham. Visdommens rod er at frygte Herren, og dens grene er et langt liv. Herrens frygt fordriver synder, og hvor den er til stede, afvender den vrede. For Herrens frygt er visdom og belæring, og tro og sagtmodighed er hans fryd. Stol ikke på Herrens frygt, når du er fattig, og kom ikke til ham med et tvetydigt hjerte. Ophøj dig ikke, for at du ikke skal falde og bringe vanære over din sjæl, og Gud skal afsløre dine hemmeligheder og kaste dig ned midt i menigheden, fordi du ikke i sandhed kom til at frygte Herren, men dit hjerte er fuldt af bedrag. Uddrag fra Prædikeren 1

I, som frygter Herren, vent på hans nåde, vig ikke af, for at I ikke skal falde. I, som frygter Herren, tro på ham, så skal jeres løn ikke svigte. I, som frygter Herren, håb på godt, på evig glæde og nåde. Se på de gamle slægter og se: Har nogen nogensinde stolet på Herren og blev til skamme? Har nogen forblevet i hans frygt og blev forladt? Hvem foragtede han, som påkaldte ham? Prædikeren 2:7-10

Ve de frygtsomme hjerter og de matte hænder og synderen, der går to veje! Prædikeren 2:12

De, der frygter Herren, vil ikke være ulydige mod hans ord, og de, der elsker ham, vil holde fast ved hans veje. De, der frygter Herren, vil søge det, der er godt og behager ham, og de, der elsker ham, skal fyldes med loven. De, der frygter Herren, vil forberede deres hjerter og ydmyge deres sjæle for hans åsyn og sige: "Vi vil falde i Herrens hænder og ikke i menneskers hænder; for som hans majestæt er, således er hans barmhjertighed." Prædikeren 2:15-18

Hvad angår sonoffer, vær ikke uden frygt for at føje synd til synd. Prædikeren 5:5

En trofast ven er livets lægedom, og de, der frygter Herren, skal finde ham. Prædikeren 6:16

Søg ikke at være dommer, da du ikke kan tage uret bort, for at du ikke på noget tidspunkt skal frygte den mægtiges ansigt, en snublesten på din retskaffenheds vej. Frygt Herren af hele din sjæl og ærbødighed for hans præster. Frygt Herren og ær præsten og giv ham hans del, som det er dig befalet: førstegrøden og skyldofret og gaven af skulderstykkerne og helliggørelsesofferet og førstegrøden af de hellige ting. Prædikeren 7:6,29,31

Og lad retfærdige mænd spise og drikke med dig, og lad din ros være i frygten for Herren. Prædikeren 9:16

De, der frygter Herren, er en sikker sæd, og de, der elsker ham, en ærefuld plante; de, der ikke agter loven, er en vanærende sæd; de, der overtræder budene, er en bedragerisk sæd. Blandt brødre er den, der er førende, ærefuld; sådan er de, der frygter Herren i hans øjne. Frygt for Herren går forud for at opnå autoritet, men råhed og hovmod er tabet af den. Hvad enten man er rig, ædel eller fattig, er deres ære frygten for Herren. Prædikeren 10:19-22

Herren hader al vederstyggelighed, og de, der frygter Gud, elsker den ikke. Hans øjne hviler på dem, der frygter ham, og han kender alt, hvad mennesket gør. Prædikeren 15:13,19

Og han lagde menneskefrygt over alt kød og gav det herredømme over dyr og fugle. Prædikeren 17:4

En vis mand frygter i alt, og på syndens dag vogter han sig for forargelse; men en tåbe holder ikke øje med tiden. Prædikeren 18:27

Har du hørt et ord, så lad det dø med dig; vær frimodig, det skal ikke sprænge dig. Frygt for Herren er det første skridt til at blive accepteret af ham, og visdom vinder hans kærlighed. Frygt for Herren er al visdom; og i al visdom er lovens opfyldelse og erkendelsen af hans almagt. Prædikeren 19:10,18,20

Den, der holder Herrens lov, tilegner sig dens forståelse, og fuldkommen frygt for Herren er visdom. Prædikeren 21:11

Bleg, der er placeret på et højt sted, kan aldrig holde stand mod vinden: således kan et frygtsomt hjerte i en tåbes tanker ikke holde stand mod nogen frygt. Hvis du har åbnet din mund mod din ven, så frygt ikke; for der kan blive forsoning, undtagen ved bebrejdelse eller stolthed eller afsløring af hemmeligheder eller et forræderisk sår: for sådanne ting vil enhver ven forlade sig. Prædikeren 22:18,22

Og de, der er tilbage, skal vide, at der ikke er noget bedre end frygt for Herren, og at der ikke er noget sødere end at give agt på Herrens befalinger. Prædikeren 23:27

Megen erfaring er gamle mænds krone, og frygt for Gud er deres ære. Frygt for Herren er begyndelsen på hans kærlighed, og tro er begyndelsen på at holde fast ved ham. Prædikeren 25:6,12

En god hustru er en god del, som skal gives som den del, der frygter Herren. En skamløs kvinde regnes som en hund, men en, der skammer sig, frygter Herren. Prædikeren 26:3,25

Hvis en mand ikke holder fast i Herrens frygt, skal hans hus snart blive styrtet. Prædikeren 27:3

Dens død er en ond død, graven var bedre end den. Den skal ikke herske over dem, der frygter Gud, og de skal ikke brændes af dens flamme. Prædikeren 28:21-22

De, der frygter Herren, finder ret, og retfærdigheden skal tændes som et lys. Prædikeren 32:16

Deres ånd skal leve, for deres håb er i ham, der frelser dem. Den, der frygter Herren, skal ikke frygte eller frygte, for han er hans håb. Prædikeren 34:13-14

Herre, alles Gud, forbarm dig over os, og se på os! Send din frygt over alle de folkeslag, der ikke søger dig. Løft din hånd mod de fremmede folkeslag, og lad dem se din magt. Prædikeren 36:1-3

Rigdom og styrke opløfter hjertet, men frygten for Herren er over dem begge. Der er intet mangel på frygten for Herren, og man behøver ikke at søge hjælp. Frygten for Herren er en frugtbar have og dækker ham over al herlighed. Prædikeren 40:26-27

Frygt ikke dødsdommen, husk dem, der var før dig, og dem, der kom efter dig, for dette er Herrens dom over alt kød. Prædikeren 41:3

Og han førte frem af ham en barmhjertig mand, som fandt nåde for alt kød, nemlig Moses, elsket af Gud og mennesker, hvis ihukommelse være velsignet. Han gjorde ham lig med de herlige helgener og ophøjede ham, så at hans fjender frygtede ham. Ved sine ord fik han underværkerne til at ophøre og gjorde ham herlig i kongers øjne og gav ham et bud for sit folk og lod ham se en del af hans herlighed. Prædikeren 45:1-3

Den tredje i ære er Pinehas, Eleazars søn, fordi han havde nidkærhed i Herrens frygt og stod frem med et godt hjerte, da folket vendte tilbage og gjorde forlig for Israel. Prædikeren 45:23

Og derfor har du givet din frygt i vore hjerter, for at vi skal påkalde dit navn og prise dig i vort fangenskab, for vi har husket al vore forfædres misgerning, de som syndede for dig. Den, der sender lys ud, og det går, kalder på det igen, og det adlyder ham med frygt. Baruk 3:7,33

I Babylon skal I se guder af sølv, guld og træ, båret på skuldre, som får nationerne til at frygte. Ved disse ting kan I vide, at de ikke er guder, frygt dem derfor ikke. Kvinder med menstruation og kvinder i barsel spiser deres ofre, ved I derfor, at de ikke er guder, frygt dem ikke. Da I ved, at de ikke er guder, frygt dem ikke. Det er derfor på ingen måde åbenbart for os, at de er guder, frygt dem derfor ikke. Jeremias' Brev 1:4,16,23,29,65,69

Og nu følger vi dig af hele vort hjerte, vi frygter dig og søger dit ansigt. Azarjas bøn 1:18

O Herre, almægtige Gud, vore fædres, Abrahams, Isaks og Jakobs, og deres retfærdige afkoms, som har skabt himmel og jord med al deres prydelse, som har bundet havet ved din befalings ord, som har lukket dybet og forseglet det ved dit frygtelige og herlige navn, som alle mennesker frygter og bæver for din magt, for din herligheds majestæt kan ikke bæres, og din vrede trussel mod syndere er betydningsfuld, men dit barmhjertige løfte er umåleligt og uudgrundeligt, for du er den højeste Herre, stor medlidenhedsfuld, langmodig, meget barmhjertig og angrer menneskers ondskab. Du, o Herre, har i din store godhed lovet omvendelse og tilgivelse til dem, der har syndet imod dig, og i din uendelige barmhjertighed har du skænket syndere omvendelse, så de kan blive frelst. Du, o Herre, som er de retfærdiges Gud, har derfor ikke skænket de retfærdige omvendelse, som Abraham, Isak og Jakob, som ikke har syndet imod dig, Men du har skænket mig, som er en synder, omvendelse, for jeg har syndet mere end havets sand. Mine overtrædelser, Herre, er mange, mine overtrædelser er mange, og jeg er ikke værdig til at se og se himmelens højde på grund af mine misgerningers mangfoldighed. Jeg er bøjet ned med mange jernbånd, så jeg ikke kan løfte mit hoved eller få nogen frihed, for jeg har provokeret din vrede og gjort ondt for dig. Jeg gjorde ikke din vilje og holdt ikke dine befalinger. Jeg har opstillet vederstyggeligheder og har begået mange overtrædelser. Nu bøjer jeg derfor mit hjertes knæ og bønfalder dig om nåde. Jeg har syndet, Herre, jeg har syndet, og jeg bekender mine misgerninger. Derfor bønfalder jeg dig ydmygt: Tilgiv mig, Herre, tilgiv mig og ødelæg mig ikke med mine misgerninger. Vær ikke vred på mig for evigt ved at gemme ondt for mig; fordøm mig ikke til jordens dybeste dele. For du er Gud, ja, Gud for dem, der omvender sig; og i mig vil du vise al din godhed, for du vil frelse mig, som er uværdig, efter din store barmhjertighed. Derfor vil jeg prise dig evigt alle mit livs dage, for alle himlenes magter priser dig, og din er æren i evighed og altid. Amen. Manasses bøn 1:1

Frygt derfor ikke en syndig mands ord, for hans herlighed skal være gødning og orme. 1 Makkabæerbrev 2:62

I sine gerninger var han som en løve, og som en løveunge brøler han efter sit bytte. For han forfulgte de ugudelige og opsøgte dem og satte ild til dem, der plagede hans folk. Derfor veg de ugudelige tilbage af frygt for ham, og alle, der øvede ondt, blev forfærdede, fordi frelsen havde fremgang i hans hånd. Han bedrøvede mange konger og glædede Jakob med sine gerninger, og hans minde skal være priset for evigt. 1 Makkabæerbog 3:4-7

For sejr i kamp ligger ikke i en stor hærs styrke, men styrke kommer fra himlen. De kommer imod os med stor stolthed og uretfærdighed for at ødelægge os, vores hustruer og børn og for at plyndre os. Men vi kæmper for vores liv og vores love. Derfor vil Herren selv styrte dem foran os, og I skal ikke være bange for dem. 1 Makkabæerbog 3:19-22

Da begyndte frygten for Judas og hans brødre, og en overordentlig stor frygt, at ramme folkeslagene omkring dem. 1 Makkabæerbog 3:25

Men dem, der byggede huse, havde forlovede koner, plantede vingårde eller var frygtsomme, dem befalede han, at de skulle vende tilbage, hver til sit hus, i overensstemmelse med loven. 1 Makkabæerbog 3:56

Da sagde Judas til de mænd, der var med ham: "Frygt ikke deres store mængde, og vær ikke bange for deres angreb! Husk, hvordan vore fædre blev frelst i det Røde Hav, da Farao forfulgte dem med en hær." 1 Makkabæerbog 4:8-9

Da dette var gjort, vendte Judas tilbage med sin hær fra at forfølge dem og sagde til folket: "Vær ikke grådige efter byttet, da der er en kamp foran os, og Gorgias og hans hær er her ved siden af os i bjergene; men stå nu imod vores fjender og overvind dem, og derefter kan I frimodigt tage byttet." 1 Makkabæerbog 4:16-18

Derfor løb han modigt imod ham midt i kampen og dræbte ham til højre og venstre, så at de blev adskilt fra ham på begge sider. 1 Makkabæerbog 6:45

Måtte Gud være jer nådig og huske sin pagt, som han sluttede med Abraham, Isak og Jakob, sine trofaste tjenere, og give jer alle et hjerte til at tjene ham og gøre hans vilje med mod og villighed, 2 Makkabæerbrev 1:2-3

Og bønnen lød således: O Herre, Herre Gud, Skaber af alle ting, du som er frygtindgydende og stærk og retfærdig og barmhjertig og den eneste og nådige Konge, 2 Makkabæerbog 1:24

Da han nu var der og stillede sig til stede omkring skatkammeret med sin vagt, lod åndernes Herre og al magts fyrste et stort syn finde sted, så alle, der dristede sig til at komme ind med ham, blev forbløffede over Guds magt og besvimede og blev meget bange. 2 Makkabæerbrev 3:24

Men de priste Herren, som mirakuløst havde æret sin egen plads, for templet, som kort forinden var fuldt af frygt og uro, da den almægtige Herre kom, var fyldt med glæde og fryd. 2 Makkabæerbog 3:30

Og efterlad et bemærkelsesværdigt eksempel for dem, der er unge, til at dø villigt og modigt for de ærefulde og hellige love. Og da han havde sagt disse ord, gik han straks til pinslen: De, der førte ham, ændrede den gode vilje, de bar ham lidt forinden ud i had, fordi de forudnævnte taler, som de troede, udsprang af et desperat sind. Men da han var klar til at dø med slag, stønnede han og sagde: "Det er tydeligt for Herren, som har den hellige viden, at selvom jeg kunne være blevet frelst fra døden, udholder jeg nu onde smerter i kroppen ved at blive slået; men i sjælen er jeg fuldt ud tilfreds med at lide disse ting, fordi jeg frygter ham." Og således døde denne mand og efterlod sin død som et eksempel på et ædelt mod og et minde om dyd, ikke kun for unge mænd, men for hele hans folk." 2 Makkabæerbog 6:28-31

Og sagde modigt: "Disse fik jeg fra himlen, og for hans love foragter jeg dem, og fra ham håber jeg at få dem tilbage." Kongen og de, der var med ham, undrede sig over den unge mands mod, fordi han ikke ænsede smerterne. Men moderen var mere end alt andet vidunderlig og værdig til ærefuld minde. Da hun så sine syv sønner blive dræbt i løbet af én dag, bar hun det med godt mod på grund af det håb, hun havde til Herren. Ja, hun formanede hver enkelt af dem på sit eget sprog, fyldt med modige sjæle, og hun ophidsede sine kvindelige tanker med en mandig mave og sagde til dem: 2 Makkabæerbog 7:11-12,20-21

Frygt ikke denne plageånd, men tag din død, værdig til dine brødre, så jeg kan tage imod dig igen i barmhjertighed med dine brødre. 2 Makkabæerbrev 7:29

De, der var frygtsomme og mistroede Guds retfærdighed, flygtede og forsvandt. 2 Makkabæerbog 8:13

Så kaldte Makkabæer sine mænd sammen, i alt seks tusind, og formanede dem til ikke at lade sig skrækslagne af fjenden eller frygte den store mængde hedninger, der kom uretfærdigt imod dem, men at kæmpe mandigt. 2 Makkabæerbog 8:16

Da han med disse ord havde gjort dem modige og parate til at dø for loven og landet, delte han sin hær i fire dele og sluttede sig til sine egne brødre, ledere for hver hær, Simon, Josef og Jonatan, og gav hver af dem femten hundrede mand. 2 Makkabæerbog 8:21-22

Men de, der var med Makkabæus, belejrede fæstningen modigt i fire dage. Ikke desto mindre, tidligt på den femte dag, angreb tyve unge mænd fra Makkabæus' følge, optændte af vrede på grund af blasfemierne, muren mandigt og dræbte med vildt mod alle, de mødte. 2 Makkabæerbog 10:33,35

Og til sidst fyldte de lejren med frygt og tumult og drog afsted med god succes. 2 Makkabæerbog 13:16

For i tidligere tider, da de ikke blandede sig med hedningerne, var han blevet anklaget for jødedom og satte dristigt sit liv og sin krop på spil med al heftighed for jødernes religion. Men da han i hast missede sit mål, da mængden også styrtede ind ad dørene, løb han dristigt op på muren og kastede sig mandigt ned blandt de tætteste af dem. 2 Makkabæerbrev 14:38,43

Derfor formanede han sit folk til ikke at frygte hedningernes ankomst imod dem, men til at huske den hjælp, de i tidligere tider havde modtaget fra himlen, og nu at forvente den sejr og hjælp, som ville komme til dem fra den Almægtige. 2 Makkabæerbog 15:8

Da de således blev trøstet af Judas' ord, som var meget gode og i stand til at opildne dem til tapperhed og opmuntre de unge mænds hjerter, besluttede de sig for ikke at slå lejr, men modigt at angribe dem og mandigt prøve sagen ved kamp, fordi byen, helligdommen og templet var i fare. 2 Makkabæerbrev 15:17

Derfor, himmelens Herre, send nu en god engel foran os, så de bliver bange og skrækslagne, og lad ved din arms kraft dem, der kommer imod dit hellige folk for at bespotte, blive ramt af rædsel. Og han sluttede således. 2 Makkabæerbog 15:23-24

Enok

Og han svarede og sagde til mig, og jeg hørte hans stemme: Frygt ikke, Enok, du retfærdige mand og retfærdighedens skriftlærde; kom herhen og hør min stemme. Enok 15:1

Frygt ikke synderne, I retfærdige; for Herren vil atter give dem i jeres hænder, så I kan eksekvere dom over dem efter jeres ønsker. Enok 95:3

Frygt derfor ikke, I som har lidt; for helbredelse skal være jeres del, og et klart lys skal oplyse jer, og I skal høre hvilens røst fra himlen. Enok 96:3

Og over alle de retfærdige og hellige vil han udpege vogtere blandt de hellige engle, til at vogte dem som et øjesten, indtil han gør ende på al ondskab og al synd, og selvom de retfærdige sover en lang søvn, har de intet at frygte. Enok 100:5

Se på himlen, I himmelens børn, og på alt den Højestes værk, frygt ham og gør intet ondt i hans nærvær. Enok 101:1

Frygt ikke, I retfærdiges sjæle, og hav håb, I som er døde i retfærdighed. Enok 102:4

Og frygt nu ikke, I retfærdige, når I ser synderne vokse sig stærke og have fremgang på deres veje: vær ikke deres venner, men hold jer væk fra deres vold; for I skal blive venner med himmelens hærskarer. Enok 104:6

Jasher

Og Metusalem handlede retskaffent i Guds øjne, sådan som hans far Enok havde lært ham, og ligeledes lærte han menneskenes sønner visdom, kundskab og gudsfrygt hele sit liv, og han vek ikke fra den gode vej, hverken til højre eller venstre. Jasher 4:3

Og han sagde til dem: "Frygt ikke, og vær ikke forfærdede, for alle vores fjender vil blive overgivet i vores hænder, og I kan gøre med dem, som I vil." Jasher 7:36

Og kongen kom og satte sig foran Saraj, og se, en Herrens engel stod over dem, og han viste sig for Saraj og sagde til hende: "Frygt ikke, for Herren har hørt din bøn." Jasher 15:20

På den tid åbenbarede Herren sig igen for Abram i Hebron og sagde til ham: "Frygt ikke, din løn er meget stor for mig, for jeg vil ikke forlade dig, før jeg har gjort dig talrig og velsignet dig og gjort dit afkom som stjernerne på himlen, som ikke kan måles eller tælles. Og jeg vil give dit afkom alle disse lande, som du ser med dine øjne, dem vil jeg give som arv til evig tid. Vær kun stærk og frygt ikke, vandre for mit ansigt og vær fuldkommen." Jasher 16:20-21

Og en Herrens engel fandt hende på det sted, hvorhen hun var flygtet, ved en brønd, og han sagde til hende: "Frygt ikke, for jeg vil gøre din afkom talrigt, for du skal føde en søn, og du skal kalde ham Ismael; vend nu tilbage til din frue Saraj og underkast dig hendes hænder." Jasher 16:34

Og Herren sagde til Satan: "Har du således givet agt på min tjener Abraham? For der er ingen som ham på jorden, en fuldkommen og retskaffen mand for mig, en som frygter Gud og undgår ondt. Så sandt jeg lever, hvis jeg sagde til ham: Før din søn Isak frem for mig, ville han ikke holde ham tilbage fra mig, endsige hvis jeg bad ham om at bringe et brændoffer frem for mig af sin hjord eller sine hjorde." Jasher 22:54

På den tid åbenbarede Herren sig for Abraham og kaldte til ham fra himlen og sagde til ham: "Ræk ikke din hånd på drengen, og gør ham intet, for nu ved jeg, at du frygter Gud, idet du udfører denne gerning og ikke holder din søn, din eneste, tilbage fra mig." Jasher 23:69

Og der fremstod ikke en mand, der frygtede Gud som Abraham, for han havde frygtet sin Gud fra sin ungdom og tjent Herren og var gået på alle hans veje i sit liv, fra sin barndom til sin dødsdag. Jasher 26:34

Og Jakobs frygt og rædsel faldt over hans bror Esau, for Esau var meget bange for Jakob på grund af det, Guds engle havde gjort mod Esau, og Esaus vrede mod Jakob vendte sig til venlighed. Og da Esau så Jakob løbe imod ham, løb han også imod ham og omfavnede ham, og han faldt om hans hals, og de kyssede og græd. Og Gud indgav frygt og venlighed mod Jakob i hjerterne hos de mænd, der fulgte med Esau, og de kyssede også Jakob og omfavnede ham. Og også Elifaz, Esaus søn, græd sammen med hans fire brødre, Esaus sønner, og de kyssede ham og omfavnede ham, for frygten for Jakob var faldet over dem alle. Jasher 32:55-58

Vær nu rolig over for dem og kast din frygt væk, men stol på Herren vor Gud og bed til ham om at hjælpe os og udfri os og give vore fjender i vore hænder. Og Juda sagde til Simeon og Levi og til alle sine brødre: "Vær stærke og vær tapre sønner, for Herren vor Gud er med os, frygt dem ikke." Jasher 34:56,59

Og Herren hørte Isaks og Jakobs bønner, og han fyldte alle disse kongers rådgiveres hjerter med stor frygt og rædsel, så de enstemmigt udbrød: "Er I tåbelige i dag, eller er der ingen forstand i jer, at I vil kæmpe mod hebræerne, og hvorfor vil I finde glæde i jeres egen ødelæggelse i dag? Se, to af dem kom til byen Sikem uden frygt eller rædsel, og de dræbte alle byens indbyggere, så ingen mand kunne stå op imod dem, og hvordan skal I være i stand til at kæmpe mod dem alle?" Og kongerne vendte sig om og afholdt sig fra Jakobs sønner, for de turde ikke nærme sig dem for at føre krig mod dem, for de var meget bange for dem, og deres hjerter smeltede i dem af frygt for dem. Jasher 35:2-3,23

Og frygt og rædsel greb deres hjerter på grund af Jakobs sønner, og de var frygtelig bange for dem, og de trak sig tilbage og flygtede foran dem ind i byen, og Jakobs sønner forfulgte dem til byporten, og de angreb dem i byen. Og omkring firs mænd og kvinder steg stadig op ad muren fra byen, og de omringede alle Juda, og Herren indprentede Judas frygt i deres hjerter, så de ikke var i stand til at nærme sig ham. Og efter at denne mægtige mand havde slået Juda, løb han for sit liv af frygt for Juda, og hans fødder gled på muren, og han faldt blandt Jakobs sønner, som var nedenfor muren, og Jakobs sønner slog ham og dræbte ham. Jasher 39:8,35,39

Og alle indbyggerne i kana'anæernes byer og alle dem, der var på den anden side af Jordan, var meget bange for Jakobs sønner, for de sagde: Se, det samme skal gøres mod os, som der blev gjort mod disse byer, for hvem kan stå imod deres mægtige styrke? Jasher 40:10

Så nu, min søn, Josef, min søn, sæt dit håb på Herren og vent på ham, og frygt ikke, for Herren er med dig, han vil udfri dig fra al trængsel. Rejs dig, min søn, og drag ned til Egypten med dine herrer, og frygt ikke, for Herren er med dig, min søn. Og hun fortsatte med at tale som disse ord til Josef, og hun var stille. Jasher 42:39-40

Derfor, min søn, lær dine børn og dine børnebørn at frygte Herren og at vandre på den gode vej, som behager Herren din Gud, for hvis du holder Herrens veje og hans love, vil Herren også holde sin pagt med Abraham over for dig og gøre dig og dine efterkommere vel alle dage. Jasher 47:8

Du har ikke set, hvordan han har styrt Egyptens regeringsanliggender uden at spørge hans herre Farao; du har ikke set den ærefrygt og frygt, som han indgød alle egypterne. Jasher 52:16

Ved middagstid sendte Josef bud efter mændene, der skulle komme frem for ham sammen med Benjamin, og mændene fortalte Josefs husopsynsmand om de penge, der var vendt tilbage i deres sække, og han sagde til dem: "Det skal gå jer godt, frygt ikke!" Og han bragte deres bror Simeon til dem. Jasher 53:4

Og Juda sagde til Josef: "Det sømmer sig sandelig for dig og dit folk at frygte mig; så sandt Herren lever, om jeg engang trækker mit sværd, skal jeg ikke stikke det i skeden igen, før jeg i dag har slået hele Egypten ihjel, og jeg vil begynde med dig og slutte med Farao, din herre." Jasher 54:10

Da Juda så nogle af sine brødre være skræmte, sagde han til dem: "Hvorfor er I bange, når Guds nåde er med os?" Og da Juda så alle egypternes folk omringe dem på Josefs befaling for at skræmme dem, befalede Josef dem kun: "Rør ikke nogen af dem." Jasher 54:42

Se, Herrens ord kom til ham og sagde: "Drag ned til Egypten med hele din husstand og bliv der, frygt ikke for at drage ned til Egypten, for der vil jeg gøre dig til en stor nation." Og Jakob sagde ved sig selv: "Jeg vil gå hen og se, om min søn stadig har frygt for sin Gud i hans hjerte blandt alle Egyptens indbyggere." Og Herren sagde til Jakob:

"Frygt ikke for Josef, for han bevarer sin uangribelighed og tjener mig, som det synes dig godt." Og Jakob glædede sig overordentlig over sin søn. Jasher 55:2-4

Og for at kende de tegn og mægtige undere, som Herren ville gøre i Egypten for sit folk Israel, for at Israels børn skulle frygte Herren, deres forfædres Gud, og vandre på alle hans veje, de og deres efterkommere alle dage. Jasher 63:8

Og Herren sendte en stor forfærdelse i kongernes lejr, så Israels børns frygt faldt over dem. Og alle egyptens mænd så det onde, som Israels børn havde gjort dem, så hele Egypten frygtede storligt Israels børn, for de havde set deres store magt, og at ikke én mand af dem var faldet. Jasher 64:36,49

Men jordemødrene frygtede Gud og lyttede ikke til Ægyptens konge eller hans ord, og når de hebraiske kvinder fødte jordemoderen en søn eller datter, gjorde jordemoderen alt, hvad der var nødvendigt for barnet, og lod det leve; således gjorde jordemødrene alle dage. Jasher 66:27

Og Moses frygtede Herren, sine fædres Gud, så han kom ikke til hende, og han vendte ikke sine øjne til hende. Og Moses frygtede Herren sin Gud hele sit liv, og Moses vandrede for Herrens ansigt i sandhed, af hele sit hjerte og sjæl. Han vek ikke fra den rette vej alle sine levedage; han vek ikke fra den vej, hverken til højre eller til venstre, som Abraham, Isak og Jakob havde vandret på. Jasher 73:32,37

Og alle Kushs børn var bange for at række hånden ud mod Moses, for Herren var med Moses, og Kushs børn huskede den ed, de havde svoret Moses, derfor gjorde de ham ingen skade. Jasher 76:10

Og Moses sagde til Farao: Se, selvom du er din mors førstefødte, frygt dog ikke, for du skal ikke dø, for Herren har befalet, at du skal leve, for at vise dig sin store magt og stærke, udstrakte arm. Jasher 80:57

Og Moses sagde til dem: "Frygt ikke, stå stille og se Herrens frelse, som han vil udrette for jer i dag." Den anden afdeling bestod af Zebulons, Benjamins og Naftalis børn, og de besluttede at drage tilbage til Egypten med egypterne. Og Moses sagde til dem: "Frygt ikke, for som I har set egypterne i dag, skal I aldrig se dem igen i evighed." Den tredje afdeling bestod af Judas og Josefs børn, og de besluttede at gå egypterne i møde for at kæmpe mod dem. Og Moses sagde til dem: "Stå på jeres pladser, for Herren vil kæmpe for jer, og I skal tie stille." Og den fjerde afdeling bestod af Levis, Gads og Ashers børn, og de besluttede at gå midt iblandt egypterne for at forvirre dem, og Moses sagde til dem: "Bliv på jeres pladser og frygt ikke, råb kun til Herren, så han kan frelse jer fra deres hænder." Jasher 81:28-33

På den tid sagde Herren til Israels børn: "Frygt ikke for ham, for jeg har givet ham og hele hans folk og hele hans land i jeres hånd, og I skal gøre mod ham, som I gjorde mod Sihon." Jasher 85:26

Og Herren befalede Josua, Nuns søn, og sagde til ham: "Vær stærk og modig, for du skal føre Israels børn ind i det land, som jeg svor at give dem, og jeg vil være med dig." Og Moses sagde til Josua: "Vær stærk og modig, for du skal lade Israels børn arve landet, og Herren vil være med dig. Han vil ikke forlade dig eller svigte dig. Vær ikke bange og mismodig." Jasher 87:3-4

Ingen skal kunne stå op imod dig alle dine levedage; ligesom jeg var med Moses, vil jeg også være med dig. Vær kun stærk og modig til at holde hele den lov, som Moses pålagde dig. Vig ikke af fra vejen, hverken til højre eller venstre, for at du kan have lykken med alt, hvad du gør. Og efter syv dage kom de til Josua i lejren og sagde til ham: "Herren har givet hele landet i vores hånd, og dets indbyggere er rædselsslagne på grund af os." Og Herren sagde til Josua: "Frygt ikke, og vær ikke forfærdet! Se, jeg har givet Aj, dets konge og dets folk i din hånd, og du skal gøre ved dem, som du gjorde ved Jeriko og dets konge. Kun dets bytte og dets kvæg skal I tage som bytte for jer selv. Læg et baghold for byen bag den." Jasher 88:4,8,38

Og Herren sagde til Josua: "Frygt dem ikke, for i morgen omkring denne tid vil jeg udlevere dem alle faldne foran dig, du skal skære haserne over på deres heste og brænde deres vogne op med ild." Jasher 89:42

Styrk jer selv, og lad alle jer, som stoler på Herren, have mod i hjerterne. Slutningen. Jasher 91:17

Jubilæer

Og I skal blive talrige og talrige på jorden, og blive talrige på den, og vær en velsignelse på den. Frygt for jer og rædsel for jer vil jeg indgyde i alt, hvad der er på jorden og i havet. Jubilæerne 6:5

Og jeg vil være din og din søns og din søns søns og hele din afkoms Gud; frygt ikke, fra nu af og til alle jordens slægter er jeg din Gud. Jubilæerne 12:24

Efter disse begivenheder, i det fjerde år i denne uge, ved nymånen i den tredje måned, kom Herrens ord til Abram i en drøm: "Frygt ikke, Abram! Jeg er din forsvarer, og din belønning skal være overordentlig stor." Jubilæerne 14:1

Og jeg sagde til ham: »Læg ikke din hånd på drengen, og gør ham intet; for nu har jeg vist, at du frygter Herren og ikke har sparet din søn, din førstefødte, for mig.« Jubilæerne 18:11

Frygt ikke, min søn Jakob, og vær ikke forfærdet, Abrahams søn! Måtte Gud den højeste bevare dig fra ødelæggelse og udfri dig fra alle vildfarelsens stier. Jubilæerne 22:23

Og Herren åbenbarede sig for ham den nat, ved nymånedagen i den første måned, og sagde til ham: "Jeg er Abrahams Gud, din fader; frygt ikke, for jeg er med dig, og jeg vil velsigne dig og gøre dit afkom talrigt som jordens sand for min tjener Abrahams skyld." Jubilæum 24:22

Frygt ikke, moder; vær forvisset om, at jeg vil gøre din vilje og vandre i retskaffenhed og ikke fordærve mine veje for evigt. Jubilæerne 25:10

Frygt ikke for hans skyld, min søster, for han går den rette vej, og han er en fuldkommen mand, og han er trofast og skal ikke fortabes. Græd ikke. Jubilæerne 27:17

Og til Juda sagde han: "Må Herren give dig styrke og kraft til at nedtræde alle, der hader dig; en fyrste skal du være, du og en af dine sønner, over Jakobs sønner; må dit navn og dine sønners navn gå ud og krydse hvert land og hver egn. Da skal hedningerne frygte for dit ansigt, og alle folkeslag skal bæve." Jubilæerne 31:18

Frygt ikke, for som du har set og læst det, således skal det alt sammen være; og skriv alt ned, som du har set og læst. Jubilæerne 32:24

Og frygt ikke for Jakob, for Jakobs vogter er stor og mægtig og æret og prist mere end Esaus vogter. Jubilæerne 35:17

Og nu vil jeg lade jer sværge en stor ed - for der er ingen større ed end den, ved navnet det herlige og ærede og store og pragtfulde og vidunderlige og mægtige, som skabte himlen og jorden og alle ting tilsammen - at I skal frygte ham og tilbede ham. Jubilæerne 36:7

Og på den sekstende åbenbarede Herren sig for ham og sagde til ham: "Jakob, Jakob!" Og han sagde: "Her er jeg!" Og han sagde til ham: "Jeg er dine fædres Gud, Abrahams og Isaks Gud; frygt ikke for at drage ned til Egypten, for der vil jeg gøre dig til et stort folk. Jeg vil drage ned med dig og føre dig op (igen), og i dette land skal du begraves, og Josef skal lægge sine hænder på dine øjne." Jubilæum 44:5

De mistede bøger i Bibelen

Vær ikke bange, Joachim, og vær ikke forfærdet over synet af mig, for jeg er en Herrens engel, sendt af ham til dig, for at jeg kan underrette dig om, at dine bønner er hørt, og dine almisser er steget op for Guds åsyn. Evangeliet om Marias fødsel 2:3

Bagefter viste englen sig for hans hustru Anna og sagde: Frygt ikke, og tro ikke, at det, du ser, er en ånd. For jeg er den engel, som har fremsagt dine bønner og almisser for Gud, og jeg er nu sendt til dig for at fortælle dig, at du skal få en datter, som skal kaldes Maria, og hun skal være velsignet frem for alle kvinder. Evangeliet om Marias fødsel 3:1-2

Og Herrens Ånd skal hvile over ham, visdommens og forstandens Ånd, råds og styrkes Ånd, kundskabens og fromhedens Ånd, og Herrens frygts Ånd skal fylde ham. Evangeliet om Marias fødsel 5:15

Men mens han grundede over disse ting, se, da viste Herrens engel sig for ham i hans søvne og sagde: Josef, Davids søn, frygt ikke; vær ikke villig til at nære nogen mistanke om, at Jomfru Maria er skyldig i utugt, eller tro noget ilde om hende, og vær heller ikke bange for at tage hende til hustru; for det, som er født i hende og nu foruroliger dit sind, er ikke et menneskes værk, men Helligånden. Evangeliet om Marias fødsel 8:8-10

Da svarede ypperstepræsten: Josef, frygt Herren din Gud, og husk, hvordan Gud handlede med Datan, Kora og Abiram, hvordan jorden åbnede sig og opslugte dem på grund af deres modstrid. Så frygt nu, Josef, at noget lignende ikke skal ske i din familie. Protevangelium 8:14-15

Og se, Herrens engel stod hos hende og sagde: "Frygt ikke, Maria, for du har fundet nåde for Guds øjne." Protevangelion 9:9

Frygt ikke at tage den unge kvinde, for det, som er i hende, er af Helligånden. Hun skal føde en søn, og du skal give ham navnet Jesus, for han skal frelse sit folk fra deres synder. Protevangeliet 10:18-19

Moderen sagde til hende: "Frygt ikke, datter; lad ham være, indtil han kommer nærmere dig! Vis ham så svøbet, som Maria gav os, så skal vi se, hvad der sker." 1. Evangelium om Jesu Kristi barndom 13:15

Jesus sagde til ham: "Frygt ikke, og bliv ikke nedtrykt!" 1. evangelium om Jesu Kristi barndom 16:12

Og vi hørte en engel sige til kvinderne ved Jesu grav: "Frygt ikke; jeg ved, at I søger Jesus, den korsfæstede; han er opstået, som han forudsagde." Nikodemus' evangelium 10:5

Men Jesus greb fat i min hånd og løftede mig op fra jorden, og duggen faldt på mig; men han tørrede mit ansigt, kyssede mig og sagde til mig: "Frygt ikke, Josef; se på mig, for det er mig." Nikodemus' evangelium 11:21

Hvem er du da, som med sådan et mod træder ind i vores boliger og ikke blot ikke er bange for at true os med de største straffe, men også bestræber dig på at redde alle andre fra de lænker, hvori vi holder dem? Nikodemus' evangelium 17:11

Da råbte den kongelige profet David frimodigt og sagde: "Syng en ny sang for Herren, for han har gjort underfulde ting; hans højre hånd og hans hellige arm har skaffet ham sejr." Nikodemus' evangelium 19:13

Derfor, mine elskede, ligesom I har hørt om Herrens komme, så tænk og handle i frygt, og det skal blive jer til evigt liv. Paulus' brev til laodikeaerne 1:10

Derfor sendte Gud sin Søn Jesus Kristus, som jeg prædiker, og i hvem jeg instruerer mennesker til at sætte deres håb som den person, der kun havde sådan medfølelse med den vildledte verden, for at den, o landshøvding, ikke skulle blive fordømt, men have tro, frygt for Gud, kundskab om religion og kærlighed til sandheden. Og da hun forstod, at Paulus ikke var bange for lidelse, men at han ved guddommelig hjælp opførte sig modigt, voksede hendes tro så meget, at hun kyssede hans lænker. Apostlenes Gerninger og Thekla 4:5,12

Da kom en stemme fra himlen: "Frygt ikke, Tekla, min trofaste tjener, for jeg er med dig. Se og se det sted, som er åbnet for dig: dér skal din evige bolig være; dér skal du modtage det salige syn." Paulus' og Teklas Gerninger 11:11

Således har disse store og fremragende mænds ydmyghed og gudsfrygt, som er nedskrevet i Skrifterne, gennem lydighed gjort ikke blot os, men også generationerne før os bedre; ja, så mange som har modtaget hans hellige ord med frygt og sandhed. 1 Klemensbrev til Korintherne 9:1

Lad os ære dem, der er sat over os; lad os respektere de gamle iblandt os; og lad os opdrage de yngre mænd i tugt og frygt for Herren. Lad deres næstekærlighed være uden forskelsbehandling af nogen over for alle, der frygter Gud. Og især lad dem lære, hvor stor en kraft ydmyghed har hos Gud; hvor meget en ren og hellig næstekærlighed

gavner ham; hvor stor og udmærket hans frygt er; og hvordan den vil frelse alle dem, der vender sig til ham med hellighed i et rent sind. 1 Klemensbrev til Korintherne 10:7,11,13

Kom, I børn, og lyt til mig, så vil jeg lære jer Herrens frygt. Hvilket menneske ønsker livet og elsker at se gode dage? Hold din tunge fra ondt og dine læber fra at tale svig. Hold dig fra ondt og gør det gode; søg fred og følg den. Vor albarmhjertige og velgørende Fader har inderlig medfølelse med dem, der frygter ham, og skænker venligt og kærligt sin nåde til alle, der kommer til ham med et enkelt sind. 1. Klemensbrev til Korintherne 11:2-4,9

Da alt da ses og høres af Gud, lad os da frygte ham og aflægge vore onde gerninger, som skyldes onde begæringer, for at vi ved hans barmhjertighed kan blive befriet fra den kommende fordømmelse. 1 Klemensbrev til Korintherne 13:1

Du skal være skjult for tungens plage, og du skal ikke frygte ødelæggelse, når den kommer. Du skal le ad de ugudelige og syndere, og du skal ikke frygte jordens dyr. De vilde dyr skal have fred med dig. 1 Klemens brev til Korintherne 23:10-11

Giv enhver menneskesjæl, som påkalder hans herlige og hellige navn, tro, frygt, fred, langmodighed, tålmodighed, mådehold, hellighed og besindighed, til alle, som er velbehagelige for ham, ved vor Ypperstepræst og Beskytter Jesus Kristus, ved hvem herlighed og majestæt og magt og ære være ham nu og i al evighed. Amen. 1 Klemensbrev til Korintherne 24:2

Lad os heller ikke frygte mennesker, men snarere Gud. Derfor, hvis vi skulle gøre sådanne onde ting, har Herren sagt: Selv om I holdt jer til mig, selv i mit bryst, og ikke holder mine bud, ville jeg forkaste jer og sige til jer: Gå bort fra mig! Jeg ved ikke, hvor I er fra, I uretfærdighedsmænd. Klemens 2. brev til korintherne 2:15

Derfor, brødre, lad os af samvittigheds skyld give afkald på at opholde os i denne verden og gøre hans vilje, som har kaldet os, og ikke frygte for at forlade denne verden. For Herren siger: I skal være som får midt iblandt ulve. Peter svarede og sagde: Hvad nu hvis ulvene river fårene i stykker? Jesus sagde til Peter: Lad ikke fårene frygte ulvene efter døden. Og I skal heller ikke frygte dem, der slår jer ihjel og derefter ikke kan gøre mere ved jer, men frygt ham, som efter jeres død har magt til at kaste både sjæl og legeme i helvede. Klemens 2. brev til korintherne 3:1-2

Men troens hjælpere er frygt og tålmodighed, vore medkæmpere er langmodighed og afholdenhed. Barnabas' generelle brev 2:2

Lad os blive åndelige, et fuldkomment tempel for Gud. Så meget som det ligger i os, lad os meditere over frygten for Gud og stræbe efter at holde hans bud af al magt, så vi kan glæde os over hans retfærdige domme. Barnabas' generelle brev 3:12

Og i dette talte han godt, idet han havde hensyn til budet. Hvad er det da, han siger? At vi skal holde fast ved dem, der frygter Herren, sammen med dem, der grunder over ordets befaling, som de har modtaget i deres hjerte, sammen med dem, der forkynder Herrens retfærdige domme og holder hans bud. Barnabas' generelle brev 9:17

Og atter: Han skal bo i den stærke klippes høje hule. Og hvad følger så i den samme profet? Hans vand er trofast; I skal se kongen i herlighed, og jeres sjæl skal lære Herrens frygt. Og hvad følger? - Og der løb en flod på højre side, og smukke træer voksede op ved den; og den, der spiser af dem, skal leve evigt. Betydningen af dette er denne: at vi går ned i vandet fuldt af synder og urenhed; men kommer op igen og bærer frugt; idet vi har i vore hjerter den frygt og det håb, som er i Jesus, ved Ånden. Og den, der spiser af dem, skal leve evigt. Barnabas' generelle brev 10:6,14

Du må ikke trække din hånd fra din søn eller din datter; men du skal lære dem fra ungdommen at frygte Herren. Du må ikke begære din næstes gods, og du må ikke være en udpresser. Dit hjerte må ikke slutte sig til hovmodige mænd, men du skal regnes blandt de retfærdige og de ydmyge. Uanset hvad der sker dig, skal du tage imod det som godt. Du må ikke være tvesindet eller tvetunget, for tvetung er dødens snare. Du skal underordne dig Herren og ringere herrer som Guds repræsentanter i frygt og ærbødighed. Du må ikke være bitter i dine befalinger mod nogen af dine tjenere, der stoler på Gud, for at du ikke skal frygte ham, som er over begge; for han kom ikke for at kalde nogen med forskel på personer, men dem, som Ånden havde beredt. Barnabas' generelle brev 14:12-15

De sidste tider er kommet over os. Lad os derfor være meget ærbødige og frygte Guds langmodighed, for at den ikke skal føre til fordømmelse over os. For lad os enten frygte den kommende vrede, eller lad os elske den nåde, som vi nu nyder, for at vi ved den ene eller den anden af disse må findes i Kristus Jesus og få det sande liv. Ignatius' brev til efeserne 3:5-6

For nu burde jeg des mere frygte og ikke lytte til dem, der vil opblæse mig. Ignatius' brev til efeserne 1:13

Men da jeg kom til mig selv og huskede Gads herlighed, og da jeg tog mod til mig, faldt jeg på knæ og begyndte igen at bekende mine synder som før. Hermas' hyrde (Visioner) 3:8

Tro først og fremmest, at der er én Gud, som skabte og formede alt af intet til et væsen. Han forstår alt og er kun umådelig og kan ikke begribes af nogen. Han kan hverken defineres med nogen ord eller opfattes af sindet. Tro derfor på ham, og frygt ham, og frygt ham, og afhold dig fra alt ondt. Hold disse ting væk, og kast al lyst og uretfærdighed langt fra dig, og ifør dig retfærdighed, så skal du leve for Gud, hvis du holder dette bud. Hermas' 2. Bog (Befalinger) 1:1-5

Jeg befalede dig, sagde han, i mine første bud, at du skulle bevare tro, frygt og omvendelse. Ja, herre, sagde jeg. Hermas' 2. Bog (Befalinger) 6:1

Frygt Gud, siger han, og hold hans befalinger. For hvis du holder hans befalinger, skal du være stærk i al din gerning, og alle dine gerninger skal være fremragende. For ved at frygte Gud skal du gøre alting godt. Det er denne frygt, du skal være præget af, for at du kan blive frelst. Men frygt ikke Djævelen, for hvis du frygter Herren, skal du herske over ham, fordi der ikke er nogen kraft i ham. Hvis der ikke er nogen kraft i ham, skal han heller ikke frygtes. Men den, i hvem der er fremragende kraft, skal frygtes, for enhver, der har magt, skal frygtes. Men den, der ikke har magt, foragtes af alle. Frygt Djævelens gerninger, fordi de er onde. For ved at frygte Herren skal du frygte og ikke gøre Djævelens gerninger, men holde dig fra dem. Der er derfor en dobbelt frygt; hvis du ikke vil gøre ondt, skal du frygte Herren, og du skal ikke gøre det. Men hvis du vil gøre godt, er Herrens frygt stærk, stor og herlig. Frygt derfor Gud, så skal du leve. Den, der frygter ham og holder hans befalinger, har sit liv hos Herren. Men de, der ikke holder dem, har intet liv i dem. Hermas' 2. Bog (Befalinger) 7:1-6

Afhold dig ikke fra gode gerninger, men gør dem. Hør, sagde han, hvad dyden af de gode gerninger er, som du skal gøre, for at du kan blive frelst. Det første af alt er tro; frygt for Herren; næstekærlighed; harmoni; retfærdighed; sandhed; tålmodighed; kyskhed. 2. Hermas' Bog (Befalinger) 8:8

Men de, som har frygt for Herren og søger sandheden om Gud, og som har alle deres tanker rettet mod Herren, forstår alt, hvad der siges til dem, og forstår det straks, fordi de har frygt for Herren i sig. 2. Hermas' Bog (Befalinger) 10:13

Den, der derfor afstår fra alle onde lyster, skal leve for Gud; men de, der er dem underlagt, skal dø for evigt. For denne onde lyst er dødelig. Ifør dig derfor begæret efter retfærdighed, og vær bevæbnet med frygten for Herren, og modstå al ond lyst. For denne frygt bor i gode lyster; og når ond begær ser dig bevæbnet med frygten for Herren og modstå den, vil den flygte langt fra dig og ikke vise sig for dig, men vær bange for din rustning. Og du skal sejre og blive kronet for den; og du skal opnå det begær, der er godt; og du skal give den sejr, du har opnået, til Gud og tjene ham ved at gøre, hvad du selv vil gøre. For hvis du tjener gode lyster og er underlagt dem, skal du være i stand til at få herredømmet over dine onde lyster; og de skal være underlagt dig, som du vil. Og jeg sagde: Herre, jeg vil vide, hvordan jeg skal tjene det begær, der er godt? Hør, siger han, frygt Gud og sæt din lid til ham, og elsk sandhed og retfærdighed, og gør det, der er godt. 2. Hermas' Bog (Befalinger) 12:6-10

Og vend jer til Herren jeres Gud, og forsøg Djævelen og hans fornøjelser, for de er onde, bitre og urene. Og frygt ikke Djævelen, for han har ingen magt over jer. For jeg er med jer, omvendelsens budbringer, som har herredømmet over ham. Djævelen skræmmer sandelig mennesker, men hans rædsel er forgæves. Frygt ham derfor ikke, og han vil flygte fra jer. For hvis I modsætter jer ham, vil han flygte fra jer med forvirring. Men de, der ikke er fulde i troen, frygter Djævelen, som om han havde en stor magt. For Djævelen prøver Guds tjenere, og hvis han finder dem tomme, ødelægger han dem. Men jeg, omvendelsens budbringer, siger til jer: Frygt ikke Djævelen, for jeg er sendt til jer, for at jeg må være med jer, så mange som omvender sig af hele jeres hjerte, og for at jeg må styrke jer i troen. Vær derfor ikke det mindste bange for hans trusler, for de er kraftløse som en død mands nerver.

Men hør mig og frygt Herren den Almægtige, som er i stand til at frelse og ødelægge jer, og hold hans befalinger, for at I må leve for Gud. Hermas' 2. Bog (Befalinger) 12:22-23,27,30,33

Men hvad I gør for Herrens navn, skal I finde i jeres by, og I skal have glæde uden sorg eller frygt. Begære derfor ikke hedningernes rigdomme, for de er ødelæggende for Guds tjenere. Hermas 3. Bog (Similituder) 1:9

Men stol på Herren, for hvis du gør disse ting og frygter ham og afholder dig fra alt ondt, skal du leve for Gud. Hermas' 3. Bog (Similituder) 5:6

Jeg sagde til ham: "Herre, jeg beder dig stadig om at vise mig én ting. Hvad," sagde han, "spørger du om?" Jeg sagde til ham: "Pines de, der afviger fra frygten for Gud, i den samme tid, som de nød deres falske glæder og fornøjelser?" Han svarede mig: "De pines i den samme tid." Hermas' 3. Bog (Similituder) 6:28

Jeg sagde til ham: Herre, jeg håber, at alle, når de hører disse ting, vil omvende sig. For jeg stoler på, at enhver, der erkender sine forbrydelser og tager frygten for Herren op, vil vende tilbage til omvendelse. Hermas' 3. Bog (Similituder) 8:81

Men nu er du oplyst af englen, men dog af den samme Ånd. Men du skal overveje alt omhyggeligt; for derfor er jeg sendt til dit hus af den ærværdige budbringer, for at når du har set alt med kraft, skal du ikke være bange som før. Hermas' 3. Bog (Similituder) 9:4

Men de, som var frygtsomme og tvivlende, og som har overvejet med sig selv, om de skulle bekende eller fornægte Kristus, og alligevel har lidt, deres frugter er mindre, fordi denne tanke kom ind i deres hjerter. Hermas' 3. Bog (Similituder) 9:237

Vid og se, at den dag du overgav Jesus til mig, forbarmede jeg mig over mig selv og vaskede mine hænder og vidnede, at jeg var uskyldig, om ham, som opstod fra graven tre dage efter og havde fuldbyrdet din vilje i ham, for du ønskede, at jeg skulle være med dig i hans korsfæstelse. Men jeg lærer nu af bødlerne og af soldaterne, der bevogtede hans grav, at han opstod fra de døde. Og jeg har især bekræftet, hvad der blev fortalt mig, at han kom legemligt til syne i Galilæa i samme skikkelse og med den samme stemme og med den samme lære og med de fornuftige disciple, uden at have forandret sig i noget, men med frimodighed prædikede hans opstandelse og et evigt rige. Pilatus' brev til Herodes.

Glemte bøger fra Edens Have

Styrk dit hjerte og vær ikke bange. Dette mørke er ikke en straf. Men, Adam, jeg har skabt dagen og sat solen i den til at lyse, for at du og dine børn kan udføre jeres arbejde. 1. Adam og Evas Bog 13:12

Og da de så lyset vende tilbage til dem, afholdt de sig fra frygt og styrkede deres hjerter. For så vidt som Adam, mens han var i haven og hørte Guds stemme og den lyd, Han frembragte i haven, og frygtede Ham, så han aldrig solens strålende lys, og dens flammende hede rørte heller ikke hans krop. 1. Adam og Evas Bog 16:2,7

"Men styrk nu dit hjerte og frygt ikke. Jeg er med dig til enden af de dage, jeg har fastsat for dig." 1. Adam og Evas Bog 19:6

Men Gud sagde til Adam og Eva: "Frygt ikke fremover, jeg vil ikke lade den komme nær jer; jeg har drevet den bort fra jer, fra dette bjerg, og jeg vil ikke lade noget blive i den, som kan skade jer." 1. Adam og Evas Bog 20:2

Og Adam sagde til Gud: "Mens jeg var i haven, kendte jeg hverken varme eller sløvhed, eller bevægelse eller bæven eller frygt; men nu, siden jeg kom til dette land, har al denne lidelse kommet over mig." Da sagde Gud igen til Adam: "Fordi du har båret frygt og bæven i dette land, sløvhed og lidelse, mens du trådte og gik omkring, gik på dette bjerg og døde af det, vil jeg tage alt dette på mig for at frelse dig." 1. Adam og Evas Bog 22:3,6

Næppe havde Adam sagt dette, før en engel fra Gud viste sig for ham i hulen, som sagde til ham: "O Adam, frygt ikke. Dette er Satan og hans hærskarer; han ønsker at bedrage dig, ligesom han bedragede dig i starten. For første gang var han skjult i slangen; men denne gang er han kommet til dig i en lysets engels skikkelse; for at han, når du

tilbad ham, kunne tryllebinde dig i Guds nærvær." Så drev englen Satan og hans hærskarer væk fra Adam og Eva og sagde til dem: "Frygt ikke; Gud, som skabte jer, vil styrke jer." 1. Adam og Evas Bog 27:12,15

Dette gjorde Gud i sin visdom, for at disse gyldne stave, der var sammen med Adam i hulen, skulle skinne med lys om natten omkring ham og gøre en ende på hans frygt for mørket. 1. Adam og Evas Bog 29:7

Da kom Guds Ord til Adam og sagde til ham: "O, Adam, hvorfor havde du ikke denne frygt, hverken denne faste eller denne bekymring før dette? Og hvorfor havde du ikke denne frygt, før du overtrådte?" 1. Adam og Evas Bog 40:1

Men frygt ikke, Adam, og sig ikke i dit hjerte, at jeg har bredt denne klippe ud som et telt over dig for at plage dig med den. Adam og Evas 1. Bog 49:5

Og Gud befalede sine engle at eskortere Adam og Eva til hulen med glæde, i stedet for den frygt, der havde kommet over dem. 1. Adam og Evas Bog 56:10

Så kom Guds ord til Adam og Eva, som oprejste dem fra deres lidelser, og Gud sagde til Adam: "Vær stærk, og frygt ikke for ham, som lige er kommet til dig." 1. Adam og Evas Bog 59:4

Se da, Adam, og se ham bundet i luften foran dig, ude af stand til at flygte! Derfor siger jeg dig, vær ikke bange for ham; pas på ham fremover, og vog dig for ham, hvad han end måtte gøre mod dig. Adam og Evas 2. Bog 4:5

Vær ikke bange, min søn; der er ingen skændsel i det. Jeg ønsker, at du skal gifte dig, af frygt for, at fjenden skal overvinde dig. Adam og Evas 2. Bog 7:3

Men nu, Seth, min søn, sæt dig i spidsen for dit folk; vog dem og våg over dem i Guds frygt; og led dem på den gode vej, befal dem at faste til Gud; og lad dem forstå, at de ikke bør lytte til Satan, for at han ikke skal ødelægge dem. Adam og Evas 2. Bog 8:14

Set fastede ofte hver fyrre dag, ligesom hans ældste børn gjorde. For Sets familie lugtede træernes duft i haven, når vinden blæste den vej. De var glade, uskyldige, uden pludselig frygt, der var ingen jalousi, ingen ond handling, intet had blandt dem. Der var ingen dyrisk lidenskab; fra ingen mund blandt dem udgik hverken onde ord eller forbandelser; hverken onde råd eller bedrag. For datidens mænd svor aldrig, men under vanskelige omstændigheder, når mænd skulle sværge, svor de ved Abels, den retfærdiges, blod. Adam og Evas 2. Bog 11:11-12

Enok sagde også til dem: "Vogt over jeres sjæle, og hold fast i jeres frygt for Gud og i jeres tjeneste for Ham, og tilbed Ham i oprigtig tro, og tjen Ham i retfærdighed, uskyld og dom, i omvendelse og også i renhed." Adam og Evas 2. Bog 22:7

Vær modig, Enok, frygt ikke; den evige Gud sendte os til dig, og se! du skal i dag stige op med os til himlen, og du skal fortælle dine sønner og hele din husstand alt, hvad de skal gøre uden dig på jorden i dit hus, og lad ingen søge dig, før Herren vender dig tilbage til dem. Enoks hemmeligheder 1:10

Hør mig, mine børn, jeg ved ikke, hvor jeg går hen, eller hvad der vil ske med mig; nu siger jeg jer derfor, mine børn: Vend jer ikke bort fra Gud for de forfængeliges ansigt, som ikke har skabt himmel og jord, for disse skal forgå, og de, der tilbeder dem, og må Herren give jeres hjerter tillid til hans frygt. Og nu, mine børn, lad ingen tænke på at søge mig, før Herren vender mig tilbage til jer. Enoks hemmeligheder 2:1

"Vær frimodig, Enok, frygt ikke!" og viste mig Herren fra det fjerne, siddende på sin høje trone. For hvad er der i den tiende himmel, når Herren bor her? Enoks hemmeligheder 20:2

Og Herren sendte en af sine herlige, ærkeenglen Gabriel, og han sagde til mig: "Vær frimodig, Enok, frygt ikke, rejs dig for Herrens ansigt i evigheden, rejs dig, kom med mig." Enoks hemmeligheder 21:4

Vær modig, Enok, frygt ikke, rejs dig og stå foran mig i evigheden. Enoks hemmeligheder 22:5

Ligesom ét år er mere ærefuldt end et andet, således er én mand mere ærefuld end en anden, nogle for store ejendele, nogle for hjertets visdom, nogle for særlig intellekt, nogle for snilde, én for tavshed på læber, en anden for renlighed, én for styrke, en anden for ynde, én for ungdom, en anden for skarp vid, én for kropsform, en anden for følsomhed, lad det høres overalt, men der er ingen bedre end den, der frygter Gud, han skal blive mere herlig i tiden fremover. Enoks hemmeligheder 43:2

Således gør jeg jer bekendt med bøgerne, mine børn, og distribuerer dem til jeres børn, i alle jeres generationer, og blandt de nationer, som skal have fornuften til at frygte Gud, lad dem modtage dem, og må de komme til at elske dem mere end nogen mad eller jordiske søde sager, og læse dem og hengive sig til dem. Og dem, der ikke forstår Herren, som ikke frygter Gud, som ikke accepterer, men afviser, som ikke modtager dem (se bøgerne), venter en frygtelig dom. Enoks hemmeligheder 48:5-6

For mit håb er til Herren, og jeg frygter ikke, og fordi Herren er min frelse, frygter jeg ikke. Salomons Oder 5:9

Og jeg blev mægtig i sandhed og hellig ved din retfærdighed; og alle mine modstandere frygtede mig. Salomons Oder 25:10

Og de, der vandrer på dem uden lyde, skal ikke frygte. Salomons Oder 39:5

Og han beordrer også udtrykkeligt, at symbolet skal fastgøres på vores hænder, hvilket tydeligt viser, at vi bør udføre enhver handling i retfærdighed, huske vores egen skabelse og frem for alt frygte Gud. Aristeas' brev 6:48

Og han svarede: "Hvis en mand opfører sig retfærdigt over for alle, vil han altid handle retfærdigt i enhver situation og huske, at enhver tanke er kendt af Gud. Hvis du tager gudsfrygt som udgangspunkt, vil du aldrig ramme ved siden af målet." Aristeas' brev 7:35

Og han sagde: "Hvis du har en fast forståelse af tanken om, at alle mennesker er udpeget af Gud til at dele det største onde såvel som det største gode, da det er umuligt for et menneske at være fritaget for disse. Men Gud, som vi altid bør bede til, inspirerer os med mod til at holde ud." Derpå spurgte han manden: "Hvad er det sande formål med mod?" Og han svarede: "Hvis en rigtig plan udføres i farens stund i overensstemmelse med den oprindelige hensigt. For alle ting udføres af Gud til din fordel, o konge, da din hensigt er god." Aristeas' brev 7:49,51-52

Og han svarede: "Hvis du viser venlighed mod alle mennesker og vinder deres venskab, behøver du ikke at frygte nogen. At være populær blandt alle mennesker er den bedste af de gode gaver, man kan modtage fra Gud!" Aristeas' brev 8:32

Og efter at have givet ham den samme ros som de andre, spurgte kongen en anden, hvordan han kunne opnå frihed fra frygt? Og han sagde: "Når sindet er bevidst om, at det ikke har gjort noget ondt, og når Gud leder det til alle ædle råd." Aristeas' brev 9:13-14

Kongen hyldede højlydt svaret og så på den næste mand og sagde: "Hvem bør vi udpege som officerer over styrkerne?" Og han forklarede: "Dem, der udmærker sig ved mod og retfærdighed, og dem, der er mere bekymrede for deres mænds sikkerhed end at vinde en sejr ved at risikere deres liv gennem ubesindighed. For ligesom Gud handler godt mod alle mennesker, således er også I i hans efterfølgelse alle jeres undersåtters velgørere." Aristeas' brev 10:9-10

For den beundring, der ikke blot blev følt af verden som helhed, men også af deres bødler, gjorde dem til ophavsmænd til det tyranni, som vores nation lå under, idet de besejrede tyrannen ved deres udholdenhed, så deres land blev renset gennem dem. Nu manifesterer visdom sig i form af dom og retfærdighed, mod og mådehold. Makkabæernes fjerde bog 1:9,16

Du skal ikke besmitte min alderdoms rene mund og min livslange trofasthed mod loven. Rene skal mine fædre modtage mig, uforfærdede for dine pinsler, ja, indtil døden. Makkabæerbogens fjerde bog 2:57

Herpå, dels i medlidenhed med hans alderdom, dels i sympati for deres ven, dels i beundring for hans mod, gik nogle af kongens hoffolk hen til ham og sagde: Makkabæernes fjerde bog 3:8

Men de, da de hørte hans overtalelser og så hans frygtelige maskiner, viste ikke blot ingen frygt, men rettede faktisk deres filosofi imod tyrannen og ydmygede med deres rette fornuft hans tyranni. Makkabæerbogens fjerde bog 4:30

Men de blev meget vrede over mandens dristige tale, og de forvred hans hænder og fødder med deres forvredningsmaskiner og vred hans lemmer ud af deres led og løsnede dem; og de snoede hans fingre og hans arme og hans ben og hans albueled. Makkabæerbogens fjerde bog 5:31

Og hver især så de alle sammen lyst og meget frimodigt på hinanden og sagde: "Med et helt hjerte vil vi indvie os til Gud, som gav os vore sjæle, og lad os låne vore legemer til at holde loven. Lad os ikke frygte ham, der tror, han slår ihjel; for en stor kamp og fare for sjælen venter i evig pine dem, der overtræder Guds forordning." Makkabæerbogens fjerde bog 6:26-27

Men af alle mødre var hun af de syv sønner overstrømmende i kærlighed, idet hun så, at efter at have født syv børn, følt moderlig ømhed for sin livsfrugt, og efter at have været tvunget til at nære hver af dem på grund af de mange veer, hun bar hver af dem i, afviste hun alligevel i frygt for Gud den nuværende tryghed for sine børn. Du græd heller ikke, da du midt i pinslerne så deres øjne dristigt se på den samme angst, og i deres dirrende næsebor så du tegnene på den nært forestående død. For hun så i sit eget sind, ligesom det havde været snedige fortalere i et rådssalen, naturen og forældreskabet og moderkærligheden og sine børn på straffeskalaen, og det var, som om hun, moderen, der havde valget mellem to stemmer i sagen om sine børn, en for deres død og en for at redde dem i live, derpå ikke betragtede frelsen af sine syv sønner for en kort tid, men som en sand datter af Abraham mindedes hans gudfrygtige mod. Makkabæerbogens fjerde kapitel 7:5,14,20

Men den hellige og gudfrygtige moder sørgede ikke med denne klagesang over nogen af dem, hverken tryglede hun nogen om at undslippe døden eller sørgede over dem som døende mænd; men, som om hun havde en adamant sjæl og fødte sine sønner for anden gang til udødeligt liv, tryglede og bønfaldt hun dem snarere om at dø for religionens skyld. Makkabæerbogens fjerde bog 7:34

O min søn! hold dig til vise mænd, der frygter Gud, og bliv som dem, og kom ikke nær de uvidende, for at du ikke skal blive som ham og lære hans veje. O min søn! En mand, der frygter Gud, frygt ham og ær ham. O min søn! Frygt ikke din Herre, som skabte dig, for at Han ikke skal tie stille over for dig. O min søn! Den mand, der ikke har hvile, hans død er bedre end hans liv; og lyden af gråd er bedre end lyden af sang; for sorg og gråd, hvis frygten for Gud er i dem, er bedre end lyden af sang og jubel. Ahikars historie 2:14,20,34,48

Og Farao var forvirret over sin frie tunge og hans dristighed i at svare. Da rejste Farao sig fra sin trone og stillede sig foran Haiqâr og sagde til ham: "Sig mig nu, så jeg kan forstå, hvem din herre kongen ligner, og hvem hans adelsmænd ligner." Ahikars historie 5:49

Så mine børn, giv ikke agt på kvinders skønhed, og læg ikke mærke til deres anliggender, men lev i hjertets enfold i frygt for Herren. Brug arbejdet på gode gerninger, på studier og på jeres hjorde, indtil Herren giver jer en hustru, som han vil, så I ikke lider, som jeg gjorde. Rubens testamente 2:1

I to år plagede jeg derfor min sjæl med faste i Herrens frygt, og jeg lærte, at man kan undslippe misundelse ved at frygte Gud. Simeons testamente 1:18

Og nu, mine børn, befaler jeg jer: Frygt Herren jeres Gud af hele jeres hjerte og lev i oprigtighed efter hele hans lov. Skaf visdom i Gudsfrygt med flid; for selvom der er en, der fører i fangenskab, og byer og lande ødelægges, og guld og sølv og al ejendom går til grunde, kan intet den vises visdom tage bort undtagen ugudelighedens blindhed og den ufølsomhed, der kommer af synd. Lev 4:1,8

Og frygt faldt over dem, og de holdt op med at krige imod os. Jeg var tyve år gammel, da denne krig udbrød. Og kana'anæerne frygtede mig og mine brødre. Judas Testamente 1:23,51

Hvis I drikker vin i glæde, så vær ydmyge i gudsfrygt. For hvis gudsfrygten forsvinder i jeres glæde, så opstår drukkenskab, og skamløshed sniger sig ind. Judas Testamente 3:25-26

Men frygt Herren vor Gud af al jeres styrke alle jeres livs dage. Zebulons Testamente 2:40

Og nu, mine børn, frygt Herren, og vogt jer for Satan og hans ånder. Daniels testamente 2:14

Så mine børn, lad alt jeres arbejde udføres med orden og god hensigt i frygt for Gud, og gør intet uordentligt i foragt eller utid. Naftalis Testamente 1:21

Mine børn, hvis I gør det, der er godt, skal både mennesker og engle velsigne jer, og Gud skal herliggøres blandt hedningerne gennem jer, og Djævelen skal flygte fra jer, og de vilde dyr skal frygte jer, og Herren skal elske jer, og englene skal holde sig til jer. Naftalis Testamente 2:26

Han taler ikke imod en hellig mand, fordi frygten for Gud overvinder had. For af frygt for at fornærme Herren, vil han ikke gøre noget menneske uret, selv ikke i tanken. Gads Testamente 1:29-30

For Herren svigter ikke dem, der frygter ham, hverken i mørke eller i lænker eller i trængsler eller i nød. For Gud skammer sig ikke som et menneske, og han frygter ikke som et menneskebarn, og han er ikke svag eller forfærdet som en jordiskfødt. Josefs testamente 1:21-22

Mine brødre vidste, hvor meget min far elskede mig, og alligevel ophøjede jeg mig ikke i mit sind. Selvom jeg var et barn, havde jeg Gudsfrygt i mit hjerte, for jeg vidste, at alt ville forgå. Og jeg rejste mig ikke imod dem med onde hensigter, men jeg ærede mine brødre. Og af respekt for dem, selv da jeg blev solgt, afstod jeg fra at fortælle ismaelitterne, at jeg var en søn af Jakob, en stor mand og en mægtig. Hav også I, mine børn, Gudsfrygt for øjnene af alle jeres gerninger, og ær jeres brødre. Josefs testamente 2:5-7

Frygt Herren, og elsk jeres næste; og selvom Beliars ånder gør krav på jer for at plage jer med alt ondt, skal de dog ikke herske over jer, ligesom de ikke havde over Josef, min bror. Hvor mange mænd ønskede at dræbe ham, og Gud beskyttede ham! For den, der frygter Gud og elsker sin næste, kan ikke slås af Beliars ånd, da han er beskyttet af frygten for Gud. Benjamins Testamente 1:14-16